

MIESZKAŃCY POZNANIA 2019

Opracowanie merytoryczne:

Leszek Łodyga, Hanna Kwiatkowska, Grażyna Sworek
Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej
Urzędu Miasta Poznania

Zdjęcie na okładce:

Maciej Nowaczyk

Spis treści

Liczba ludności

Dane Głównego Urzędu Statystycznego

Struktura wg płci i wieku

Ruch naturalny ludności

Trwanie życia

Małżeństwa, rozwody

Stan cywilny

Wykształcenie

Ruch migracyjny

Dojazdy do pracy

Dane z rejestrów urzędowych

Cudzoziemcy

Pracownicy zza granicy

Dane z badań ankietowych

Obywatele Ukrainy

Studenci

Studenci z zagranicy

Uczniowie spoza Poznania

Uczniowie z zagranicy

Dane przestrzenne

Wskaźniki demograficzne wg byłych dzielnic

Ludność według jednostek pomocniczych

Benchmarking Poznania wg danych GUS

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast

Podsumowanie

Część tabelaryczna i graficzna

Liczba ludności

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, ludność Poznania, podobnie jak większości dużych miast w Polsce, w ostatnich dekadach ulegała systematycznemu ubytkowi. W Poznaniu najwyższe zaludnienie wynoszące 590,1 tys. osób odnotowano w 1990 r. Na koniec 2018 r. Poznań zamieszkiwało 536,4 tys. osób, czyli w ciągu 28 lat populacja miasta zmniejszyła się o 53,7 tys. osób, tj. o 9,1%. **Należy jednak pamiętać, że istnieją grupy ludności, które nie są w pełni ujmowane przez statystykę GUS. Należą do nich m.in. znaczna część studentów studiów stacjonarnych, duża grupa osób mieszkających i pracujących, choć niezameldowanych w Poznaniu, cudzoziemcy pracujący w Poznaniu tymczasowo lub na podstawie pozwolenia na pracę. Uwzględniając dodatkowe, wymienione grupy osób, w Poznaniu przebywa ok. 100 tys. osób więcej niż wynika to z zestawień GUS. Potwierdzają to także badania operatorów telefonii komórkowych, wg których w Poznaniu zamieszkuje 635 tys. osób.**

Zgodnie z danymi GUS, Poznań znajduje się na piątym – pod względem liczby ludności – miejscu wśród miast Polski, plasując się za Warszawą (1 778,0 tys.), Krakowem (771,1 tys.), Łodzią (685,3 tys.) i Wrocławiem (640,6 tys.). Na koniec 2018 r. poznaniacy stanowili 15,4% mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz 1,4% ludności kraju.

Dane Głównego Urzędu Statystycznego

Struktura wg płci i wieku

Wśród mieszkańców Poznania zachodzą dynamiczne zmiany w strukturze wieku. Po okresie spadku liczby urodzeń notowanym po 1990 r., w ostatnich latach w niewielkim stopniu powiększa się grupa dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat (wzrost w ciągu ostatnich 7 lat o 6,5%). Jest to wynikiem z jednej strony wyjścia z tej kategorii wiekowej niżej z lat 90-tych, a z drugiej strony jest to rezultat wzrostu liczby urodzeń. Systematycznie maleje liczba osób w wieku produkcyjnym (18-59/64 lata), której największa liczebność wystąpiła w 2003 r. W ciągu 15 lat grupa osób w wieku produkcyjnym zmniejszyła się o 18%. Jediną subpopulacją, która notowała stały przyrost w stosunku do 1990 r. były osoby w wieku poprodukcyjnym (wzrost o 57%), co jest zbieżne z ogólnoeuropejską tendencją starzenia się społeczeństw. Proces ten przyspieszył po 2005 r. W ciągu 13 lat udział ludności w wieku emerytalnym zwiększył się o 7,8 pkt proc. i na koniec 2008 r. wyniósł 24,5%.

W 2018 r. grupa osób w wieku produkcyjnym liczyła w Poznaniu 315,1 tys. (58,7%), w tym 2/3 z nich należało do grupy mobilnej (18-44 lata). Liczebność osób w wieku poprodukcyjnym (131,3 tys.) znacznie przewyższa liczebność grupy przedprodukcyjnej (90,0 tys.)¹. Na 1000 osób w wieku zdolności do pracy przypadało 703 mieszkańców w wieku nieprodukcyjnym (w 2010 r. – 524).

W 2018 r. odnotowano nieznaczny spadek liczby urodzeń (6,2 tys. wobec 6,4 tys. w 2017 r.), lecz poziom urodzeń i tak był wyższy niż kilka lat wcześniej (5,7 tys. w 2014 i 2015 r.). Spadek urodzeń wraz ze wzrostem liczby zgonów wpłynęły na zmniejszenie wskaźnika przyrostu naturalnego, który w 2018 r. wyniósł 0,7‰, wobec 1,5‰ rok wcześniej i 1,0‰ w 2016 r. Wraz ze wzrostem liczby urodzeń po 2002 r., w ostatnim okresie wzrastała liczebność młodszych grup dzieci i młodzieży. Na koniec 2018 r. liczba osób w wieku poszczególnych szczebli edukacyjnych przedstawiała się następująco:

- 0-2 lata (wiek żłobkowy) – 18,4 tys. osób,
- 3-6 lat (wiek przedszkolny) – 21,2 tys. osób,
- 7-14 lat (wiek szkoły podstawowej) – 38,7 tys.,
- 15-18 lat (wiek szkoły średniej) – 15,8 tys.,

Prognozy zakładają, że w najbliższych latach w niewielkim stopniu zaczną wzrastać liczebność dzieci w wieku przedszkolnym oraz w wieku szkoły średniej, co wskazuje na konieczność zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc w tych placówkach.

Kulminacja wyżu demograficznego w grupie osób w wieku studiów wyższych (19-24 lata) wystąpiła w 2000 r. osiągając liczebność 75,8 tys., czyli o 45% więcej niż w 1990 r. W 2018 r. liczba osób w tej grupie wiekowej wynosiła 25,3 tys. osób, tj. o 67% mniej niż 18 lat wcześniej. Szybki spadek liczebności młodzieży w wieku studiów wyższych (obserwowany także w regionie oraz kraju) przekłada się bezpośrednio na zmniejszanie się liczby studentów na poznańskich uczelniach.

Na koniec 2018 r. największą liczebnością charakteryzowały się grupy ludności w wieku 30-44 lata oraz w wieku 60-69 lat. Są to roczniki należące do dwóch kolejnych wyżów demograficznych.

Na 110 mężczyzn przypadało 114 kobiet. Przewaga liczebna mężczyzn wystąpiła w rocznikach do 23 roku życia. Przewaga liczby kobiet w wieku do 34 lat spowodowana była liczniejszym napływem kobiet, które pozostały w mieście na czas nauki lub też bezpośrednio po jej zakończeniu. Dodatkowo przewaga liczby kobiet, rosnąca w coraz starszych rocznikach, była uwarunkowana biologicznie.

¹ Po raz pierwszy grupa osób w wieku poprodukcyjnym przewyższyła swoją liczebnością grupę przedprodukcyjną w 2004 r.

W Poznaniu obserwuje się proces starzenia się mieszkańców. Obecnie mediana wieku mieszkańców Poznania wynosi 41,5 lat, podczas gdy 5 lat wcześniej wynosiła o blisko 2 lata mniej, a na początku lat 90. przyjmowała wartość przekraczającą nieco 34 lata. Wskaźnik starości demograficznej, określający udział osób w wieku 65 lat i powyżej, wynosi w Poznaniu 20,3% (w 2000 r. - 13,6%), natomiast udział mieszkańców w najstarszych przedziałach wieku (80 lat i więcej) wynosi 5,2% i jest o 2,8 pkt proc. wyższy niż na początku wieku. Wśród osób starszych przeważają kobiety, których w wieku 80 lat i powyżej, jest ponad dwukrotnie więcej niż mężczyzn. Zmiany w strukturze wieku powodują, iż coraz więcej osób w wieku 65 lat i powyżej przypada na najmłodsze pokolenie poznaniaków, czyli na osoby w wieku do 14 lat (w 2018 r. na 1000 dzieci i młodzieży do 14 lat przypadało 1.399 osób starszych, w 2000 r. - 924).

Ruch naturalny ludności

W Poznaniu od połowy lat 80. XX w. występował malejący trend liczby urodzeń, co było spowodowane wejściem w okres rozrodności niżej demograficznego z lat 60. oraz (na początku lat 90.) trudniejszymi warunkami socjalno-ekonomicznymi. Skutkiem tego było obniżenie się dzietności kobiet z 1,6 w 1992 r. do mniej niż 1,0 w 2002 r., podczas gdy w przypadku prostej zastępowalności pokoleń wartość tego wskaźnika powinna przekraczać 2,1. Po 2002 r. nastąpiło odwrócenie wieloletniego spadkowego trendu urodzeń, co było związane m.in. ze wzrostem liczebności kobiet w wieku najwyższej rozrodności (wyż demograficzny z przełomu lat 70. i 80.). W latach 2002-2009 wskaźnik dzietności powoli zwiększał się, jednakże jego wartość nie przekroczyła poziomu 1,3. Kolejny malejący trend dzietności odnotowano w latach 2010-2013 (w 2013 r. wyniósł 1,17). Trend ten ponownie odwrócił się w kolejnych latach i w 2018 r. wartość wskaźnika dzietności wyniosła 1,50, czyli wartość najwyższą od 25 lat.

Cechą charakterystyczną dla ostatniej dekady było także przesuwanie się przeciętnego wieku rodzenia dzieci. Obecnie najwyższą płodnością charakteryzują się kobiety w wieku 25-29 lat, podczas gdy jeszcze dwadzieścia lat temu dzieci rodziły najczęściej kobiety w wieku 20-24 lata. Obecnie blisko 30% dzieci w Poznaniu rodzi się w związkach pozamałżeńskich.

W ostatnim okresie na niskim poziomie utrzymuje się umieralność. Podczas gdy w latach 90. odnotowywano blisko 7 tys. zgonów rocznie, obecnie ich liczba ustabilizowała się na poziomie ok. 5,5-5,8 tys. Oznacza to, iż na 1000 mieszkańców umiera rocznie ok. 10-11 osób, statystycznie o ok. 2 mniej niż w 1990 r. Zmniejsza się także wskaźnik umieralności niemowląt. Obecnie w pierwszym roku życia umiera jedno na ok. 400 niemowląt (ok. 2-3‰),

podczas gdy 30 lat temu umierało jedno na 60 (17‰). Podobna sytuacja występuje w pozostałych większych miastach kraju.

Dwa na pięć zgonów w Poznaniu są spowodowane chorobami związanymi z układem krążenia, a prawie co trzeci zgon powodują choroby nowotworowe. 2/3 zgonów odnotowuje się w grupie wiekowej od 70 roku życia.

W 2018 r. urodziło się 6.240 dzieci, czyli ok. 200 mniej niż rok wcześniej, lecz w obu tych latach liczba urodzeń była najwyższa od 1989 r. Liczba urodzeń (11,6 na 1000 mieszkańców) była wyższa od liczby zgonów (10,9‰), czyli wskaźnik przyrostu naturalnego na 1000 mieszkańców był dodatni i wyniósł 0,7‰ (wobec ujemnego, wynoszącego -0,3‰ w 2015 r.).

Trwanie życia

Od ponad 20 lat w Poznaniu notuje się niemal nieprzerwany wzrost długości trwania życia. W 2018 r. średnie dalsze trwanie życia dla osób urodzonych w tym roku wynosiło w przypadku mężczyzn – 75,7 lat, a kobiet – 82,6 lat. W stosunku do 2002 r. poznaniacy i poznaniaczki żyją dłużej o ok. 4 lata. Osoby 60-letnie statystycznie mają przed sobą 20,1 lat (mężczyźni) lub 24,9 lat (kobiety). Wśród 5 największych pod względem liczby ludności (wg GUS) polskich miast, Poznań zajmuje 3. miejsce pod względem długości trwania życia zarówno mężczyzn, jak i kobiet. W grupie tej najdłużej żyją mieszkańcy i mieszkanki Krakowa (odpowiednio 76,7 i 83,2 lat), a najkrócej Łodzi.

Małżeństwa, rozwody

Od 2005 r., po trwającym ponad dekadę okresie stabilizacji, zwiększyła się liczba zawieranych małżeństw, związana z wchodzeniem w wiek matrymonialny ostatniego wyżu demograficznego. W 2008 r. związek małżeński zawarły 3 667 pary. Po 2008 r. trend ten uległ odwróceniu i do 2015 r. liczba zawieranych małżeństw zmniejszała się do 2,5 tys. w latach 2013-2015, czyli podobnie jak w latach sześćdziesiątych XX w. Jednak w 2016 r. odnotowano nagły wzrost liczby zawieranych związków małżeńskich – do 3,1 tys., a w 2017 i 2018 r. do 3,2 tys., co oznacza, że statystycznie na 10 tys. mieszkańców przypadało 59 małżeństw, podczas gdy 3 lata wcześniej 48 (w najlepszym od wielu lat 2008 r. – 67). Najczęściej w związek małżeński wchodzi osoby w wieku 25-29 lat. Blisko 45% małżeństw to związki cywilne.

Poziom rozwodów od 15 lat utrzymuje się na zbliżonym poziomie – ok. 1 tys. rocznie. W 2018 r. w Poznaniu zarejestrowano 1 007 rozwodów, tj. 19 w przeliczeniu na 10 tys.

mieszkańców, o ok. 70 więcej niż rok wcześniej. Oznacza to, że na 100 małżeństw przypadają 32 rozwody, tj. o 3 więcej w stosunku do 2017 r.

Stan cywilny

W Poznaniu po 1988 r. zwiększa się udział osób rozwiedzionych (blisko dwukrotny), przy jednoczesnym spadku udziału osób pozostających w związku małżeńskim. Od 1988 r. na zbliżonym poziomie utrzymuje się udział mieszkańców owdowiałych (ok. 9,5%) oraz od 2002 r. udział kawalerów i panien (32%). Łączna liczba osób stanu wolnego oraz pozostających w związkach małżeńskich w 2011 r.² uległa niemal zrównaniu. Mimo to mieszkańcy pozostający w związkach małżeńskich nadal stanowią nieco ponad połowę (51,4%) populacji powyżej 15 roku życia.

Wykształcenie

Według danych ostatniego Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2011 r. Poznań zamieszkują osoby o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Blisko co trzeci poznanianin posiada wykształcenie wyższe (30,4%), a blisko 37% średnie lub policealne. Wskaźniki te znacznie przewyższają wartości ogólnopolskie. Udział grupy osób z wykształceniem wyższym w latach 1995-2011 wzrósł blisko dwukrotnie.

Ruch migracyjny

Spadek zaludnienia miasta (wg danych GUS), w początkowym okresie tego trendu, spowodowany był wyłącznie ujemnym przyrostem naturalnym. Jednakże od 2000 r. w Poznaniu notuje się ujemne saldo migracji³, które od 2003 r. stało się głównym, a w latach 2006-2012 oraz w latach 2014 i 2016-2018 jedynym czynnikiem ubytku ludnościowego w mieście.

W 2018 r. na stałe miejsce swojego zamieszkania wybrało Poznań 5,9 tys. osób, podczas gdy na zmianę miejscowości stałego zamieszkania zdecydowało się 7,8 tys. osób. Oznacza to, iż 1,9 tys. osób więcej wymeldowało się z Poznania niż do niego przybyło. W przeliczeniu na 1000 mieszkańców saldo migracji w 2018 r. wyniosło -3,5‰, czyli pozostało na podobnym poziomie jak w ciągu czterech wcześniejszych lat (w najgorszym 2010 r. wyniosło -5,5‰).

² Rok przeprowadzenia ostatniego spisu powszechnego mieszkańców.

³ Dotyczy migracji na pobyt stały.

Wysokie ujemne saldo występuje wyłącznie w ruchu migracyjnym z wsiami, a niewielkie dodatnie saldo obserwuje się po raz trzeci z rzędu z zagranicą, a niezmiennie wysokie dodatnie - w migracjach z miastami. Od wielu lat większą ruchliwością przestrzenną charakteryzują się kobiety, jednak wyższe ujemne saldo migracji występuje wśród mężczyzn.

Z danych meldunkowych wynika, iż w ostatnich latach poznaniacy najchętniej przeprowadzali się do gmin powiatu poznańskiego, takich jak: Swarzędz, Komorniki, Kórnik Dopiewo, Tarnowo Podgórne, Suchy Las, Rokietnica, Mosina, Luboń. Ten kierunek migracji wybiera co roku ok. 60% osób, które postanowiły wyprowadzić się z Poznania, podczas gdy przepływy osób w drugą stronę były kilkukrotnie mniejsze i stanowiły zaledwie 1/5 wszystkich zameldowań w mieście. Przeprowadzka do strefy podmiejskiej nie oznaczała zerwania przez migrantów związków z Poznaniem jako miejscem pracy, nauki i ośrodkiem usług społecznych, ponieważ blisko połowa z nich nadal uczy się bądź pracuje w Poznaniu, a tylko 1/4 w powiecie poznańskim.

Okolo 20-24% osób wyprowadzających się z Poznania przenosi się do innych niż powiat poznański rejonów województwa wielkopolskiego, natomiast ok. 15% wyprowadza się do pozostałych województw w kraju. Pobyt na stałe za granicą wybiera ok. 1-2% osób. Wśród ośrodków wojewódzkich największym zainteresowaniem mieszkańców emigrujących z Poznania cieszyła się Warszawa, a w dalszej kolejności Wrocław i Szczecin, były to jednak przepływy stosunkowo niewielkie.

Poznań jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania dla mieszkańców województwa wielkopolskiego. Z tego obszaru pochodzi blisko 60% osób meldujących się na stałe w Poznaniu. Licznie także (blisko 40%) napływają do Poznania osoby z miast innych województw, w tym z Bydgoszczy, Gorzowa Wielkopolskiego, Wrocławia, Szczecina, Zielonej Góry, Torunia oraz Warszawy. Niecałe 5% imigrantów pochodzi z zagranicy.

W 2018 r. udział imigrantów z zagranicy (255 osób) w napływie ogółem wynosił 4,5%, natomiast poza granicę naszego kraju przeniosło się 0,8% emigrantów, czyli 63 osoby. Oznacza to, że po raz trzeci z rzędu i po raz trzeci od 2004 r. odnotowano dodatnie saldo migracji z zagranicą. Od 2004 r., czyli od wejścia Polski do Unii Europejskiej, a tym samym od otwarcia jej rynku pracy dla obywateli naszego kraju, saldo migracji zagranicznych było zawsze ujemne, np. w 2014 r. wyniosło -370 osób.

Dojazdy do pracy

Do osób, które codziennie korzystają z przestrzeni miejskiej, zaliczyć należy także dojeżdżających do pracy do Poznania.

Według badań przeprowadzonych przez Główny Urząd Statystyczny dotyczących dojazdów do pracy związanych z zatrudnieniem, w 2016 r. **do Poznania dojeżdżało 85,9 tys. osób**, co lokowało stolicę Wielkopolski na 3. miejscu w kraju, za Warszawą (251 tys.) i Katowicami (114 tys.). Świadczy to o wysokiej atrakcyjności Poznania jako miejsca pracy. Wpływ na to ma równomiernie i wysoko rozwinięta sfera gospodarcza w mieście, atrakcyjne zarobki, korzystne połączenia komunikacyjne (autostrada, obwodnice o standardach dróg ekspresowych, dynamicznie rozwijająca się kolej metropolitalna oraz komunikacja podmiejska). Z drugiej strony, z uwagi na bardzo widoczny w ostatnich 20 latach proces suburbanizacji, wielu pracowników zmieniło miejsce swojego zamieszkania, przenosząc się poza granice miasta (w większości jednak przeprowadzali się do gmin sąsiednich powiatu poznańskiego), z powodu niższych cen nieruchomości i korzystniejszego otoczenia środowiskowego, jednocześnie nadal pracując w Poznaniu.

Dane te oznaczają, że do Poznania do pracy dojeżdżała co jedenasta osoba, która w skali kraju pracowała poza gminą swojego zamieszkania (9,2%). Spośród dojeżdżających, 33,4 tys. osób (39%) mieszkało w powiecie poznańskim, a 89% na terenie woj. wielkopolskiego. Liczba dojeżdżających do pracy do Poznania nie zmieniła się od czasu ostatnich badań przeprowadzonych przez GUS dla 2011 r. Wówczas liczbę pracowników dojeżdżających do miasta określono na 85,7 tys. osób.

Najwięcej osób dojeżdżało z następujących gmin: Swarzędz (5,1 tys. osób), Czerwonak i Luboń (po 3,4 tys. osób), Komorniki (2,6 tys.), Mosina (2,5 tys.), Dopiewo (2,2 tys.) oraz Kórnik (2,0 tys.). Spoza powiatu poznańskiego najwięcej dojeżdżających do Poznania odnotowano w Gnieźnie (1,9 tys. osób), Wrześni (1,8 tys. osób), Jarocinie (1,2 tys.), Szamotułach i Obornikach (po 1,1 tys.) oraz w Śremie i Środzie Wielkopolskiej (po 1,0 tys.).

Wśród miast z największą liczbą mieszkańców wyjeżdżających do pracy, Poznań znalazł się na 2. miejscu (27,4 tys.), za Warszawą (30,6 tys.). Oznacza to, że **na 1 osobę dojeżdżającą do pracy poza granicę miasta, przypadały 3 osoby dojeżdżające do Poznania** (jeden z najbardziej korzystnych wskaźników w skali kraju). W 2011 r. liczba dojeżdżających do pracy poza Poznań była o 11% niższa i wyniosła 24,3 tys. mieszkańców. Blisko 71% dojeżdżających do pracy mieszkańców Poznania miało miejsce pracy w miejscowościach powiatu poznańskiego (najwięcej: 5,4 tys. do Tarnowa Podgórnego, 2,4 tys. do Komornik, 2,3 tys. do Swarzędza, 2,1 tys. do Suchego Lasu), a prawie 84% na obszarze województwa wielkopolskiego.

Wyniki badania dojazdów do pracy pochodzą z administracyjnych źródeł danych Ministerstwa Finansów i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i dotyczą osób, które posiadają w różnych gminach miejsce zamieszkania oraz miejsce pracy.

Dane z rejestrów urzędowych

Cudzoziemcy

Według oficjalnych rejestrów meldunkowych Poznań stanowi miejsce zamieszkania dla 7,3 tys. cudzoziemców. Oznacza to, że w ciągu roku nastąpił dynamiczny wzrost liczby osób z obcym obywatelstwem zameldowanych w mieście. O ile w 2003 r. liczba zameldowanych cudzoziemców wynosiła 1,3 tys., a w 2015 r. było to już 2,8 tys., to w połowie 2019 r. takich osób było już 7,3 tys. - dwa razy więcej niż rok wcześniej. Wzrost zameldowań zagranicznych nie był stały, gdyż w 2016 r. odnotowano spadek ich liczby (o 17%), głównie z uwagi na znaczne zmniejszenie się liczby zameldowań obywateli Ukrainy i Białorusi oraz Chin oraz Turcji. W 2019 r. liczba zameldowanych cudzoziemców wzrosła ponownie głównie z powodu bardzo dużego wzrostu zameldowań obywateli Ukrainy oraz w mniejszym stopniu - Białorusi, Niemiec, Rosji, Indii czy Gruzji.

Zameldowani obcokrajowcy pochodzą z ponad 100 krajów świata, w tym 87% z Europy, przy czym tylko 13% z krajów Unii Europejskiej. Najliczniej reprezentowaną grupą (62%) są obywatele Ukrainy (4,5 tys. osób, rok wcześniej 1,8 tys. osób) oraz Białorusi (6% czyli 442 osoby, rok wcześniej - 254). Wyprzedzają oni pierwszą nację unijną, czyli Niemców (221 osób) oraz Rosjan (149 osób), Hindusów (137 osób) i Gruzinów (100 osób). Spośród obywateli krajów Unii Europejskiej licznie reprezentowani są także obywatele Wielkiej Brytanii (89 osób), Francji (79 osób), Włoch (77 osób), a także Hiszpanii (72 osoby), Holandii (59 osób) i Bułgarii (52 osoby).

Spośród osób z innych kontynentów dominują Azjaci (608 osób tj. 8,3%, wobec 419 rok wcześniej), a w dalszej kolejności osoby z Afryki (2,3%). Stosunkowo niewielu cudzoziemców pochodzi z Ameryki Północnej (0,9%), Ameryki Południowej (0,7%) oraz Australii i Oceanii (0,1%). Ok. 1% stanowią osoby o nieustalonym obywatelstwie. Uwzględniając pojedyncze państwa, najwięcej obywateli spoza Europy przybyło z Indii (137 osób), Chin (67 osób), Korei Południowej (56 osób) oraz Stanów Zjednoczonych (42 osoby). W Poznaniu są zameldowani także obywatele krajów bardzo odległych, np. Gwatemali, Ekwadoru, Wietnamu, Nepalu, Ugandy, Angoli, Chile, Australii czy Senegalu.

Pracownicy zza granicy⁴

Sytuacja na krajowym rynku pracy powoduje, że polscy pracodawcy coraz chętniej korzystają z możliwości zatrudnienia obcokrajowców. Według Powiatowego Urzędu Pracy w Poznaniu, którego obszar działania obejmuje Poznań i gminy powiatu poznańskiego, w 2018 r. pracodawcy złożyli 65,3 tys. oświadczeń o zamiarze zatrudnienia cudzoziemca. z tego:

- 92% dotyczyło obywateli Ukrainy (60,3 tys.),
- 4,2% Białorusi (2,8 tys.),
- 1,9% Gruzji (1,3 tys.),
- 1,2 Mołdawii (0,8 tys.),
- 0,4% Rosji (0,2 tys.),
- 0,1% Armenii (0,04 tys.).

Udział obywateli Ukrainy powoli obniża się - jeszcze w 2016 r. dotyczyło ich 96% oświadczeń. Deklaracje zatrudnienia dotyczyły najczęściej następujących branż: usługi administrowania (agencje zatrudnienia), przetwórstwo przemysłowe, budownictwo, handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, transport i gospodarka magazynowa, dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją.

Od 2018 r. urzędy pracy wydają zezwolenia na pracę sezonową w sektorach: rolnictwo, ogrodnictwo i turystyka. W 2018 r. Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu wydał ok. 1,0 tys. zezwoleń tego typu.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski wydał w 2018 r. 35 tys. pozwoleń na pracę dla cudzoziemców na obszarze województwa wielkopolskiego (szacuje się, iż ok. 1/4 z nich dotyczyła Poznania). W 80% byli to obywatele Ukrainy. Rośnie także przeciętna długość przyznanych zezwoleń na pracę, już 75% z nich wystawionych było na okres od 1 roku do 2 lat.

Łącznie w 2018 r. w Poznaniu pracowało więc ok. 50 tys. cudzoziemców, zatrudnionych w ramach oficjalnych pozwoleń na pracę lub oświadczeń o zamiarze zatrudnienia obcokrajowca.

⁴ Zatrudnianie cudzoziemców od 1 stycznia 2018 r. odbywa się w ramach trzech różnych procedur: zezwolenia na pracę, oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi oraz zezwolenia na pracę sezonową.

Dane z badań ankietowych

Obywatele Ukrainy

Według wyników badania „Poznaj Sąsiada! Obywatele Ukrainy w Metropolii Poznańskiej. Dwa spojrzenia” przeprowadzonego w 2018 r. przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne Polska-Ukraina w Poznaniu i Konsula Honorowego Ukrainy w Poznaniu we współpracy z Urzędem Miasta Poznania i Starostwem Powiatowym w Poznaniu w aglomeracji poznańskiej, obejmującej obszar miasta Poznania i powiatu poznańskiego, przebywa ok. 100 tys. obywateli Ukrainy, w tym 50 tys. w Poznaniu. Większość z nich to pracownicy tymczasowi. Liczną grupę stanowią także obywatele Ukrainy studiujący w poznańskich szkołach wyższych. Liczbę obywateli Ukrainy przebywających w aglomeracji poznańskiej i korzystających z polskiego systemu edukacji powiększają dzieci obywateli Ukrainy uczące się w szkołach lub przedszkolach, a liczbę pracowników grupa obywateli Ukrainy wybierających pracę „na czarno”.

Dwie trzecie obywateli Ukrainy w aglomeracji poznańskiej to mężczyźni, ponad połowa legitymuje się wykształceniem wyższym, a ponad 1/4 wykształceniem średnim. Blisko połowa obywateli Ukrainy to osoby w wieku 26-40 lat, co czwarty jest w wieku do 26 lat. Ponad połowa z nich mieszkała na Ukrainie w małych miastach lub na wsi. Duża grupa przybyła z części wschodniej i środkowej Ukrainy. Ich wspólną motywacją przyjazdu do Polski jest chęć zamieszkania w kraju o wyższym standardzie życia niż na Ukrainie oraz możliwość korzystania z oferty edukacyjnej na europejskim poziomie. Większość z nich pracuje w aglomeracji poznańskiej, przede wszystkim w przemyśle, transporcie, handlu i budownictwie. Ponad połowa obywatelu Ukrainy jest zatrudniona na stałe na podstawie umowy o pracę. Jedynie 23% wykonuje pracę zgodną z kwalifikacjami. Większość obywateli Ukrainy jest zadowolonych z wykonywanej pracy, blisko połowa czuje się w pracy traktowana tak samo jak na Ukrainie. Uważają, że Polska jest krajem otwartym na pracowników z Ukrainy, w którym pracodawcy raczej starają się im zapewnić takie same warunki pracy jak polskim pracownikom. Jedynie 12% jest niezadowolonych z warunków pracy w Polsce.

Dla potrzeb badania wyodrębniono osobną grupę badawczą obejmującą obywateli Ukrainy mających dzieci uczące się w poznańskich szkołach. Są to w większości kobiety (72%), osoby w wieku 25-44 lata (87%). Natomiast w grupie obywateli Ukrainy nie posiadających dzieci uczących się w poznańskich szkołach przeważają mężczyźni (95%), osoby w wieku 18-44 lata (59%). Te dwie grupy różnią się stanem cywilnym, stanem rodzinnym, znajomością języka polskiego, miejscem zamieszkania podczas pobytu w Polsce oraz na Ukrainie, główną motywacją przybycia do Polski i długością pobytu oraz planami na

przyszłość. Dla obywateli Ukrainy, którzy mają dzieci uczące się w poznańskich szkołach, jest to chęć osiedlenia się w Polsce na stałe natomiast dla pozostałych osób jest to chęć pracy.

W grupie osób posiadających dzieci uczące się w poznańskich szkołach:

- 82% jest w związku małżeńskim, 14% jest stanu wolnego, a 1% w wolnym związku,
- 46% przybyło z obwodów: dniproperetrowskiego, zaporoskiego, donieckiego, iwanofrankowskiego, lub kijowskiego, ze wsi (9%) lub małych miast (52%),
- 91% włada językiem polskim przynajmniej na poziomie podstawowym, w tym 49% mówi swobodnie,
- 40% przebywa w Polsce od 6 do 12 miesięcy, tyle samo od 2 do 3 lat (z przerwami na powrót na Ukrainę) ,
- 90% podczas pobytu w Polsce mieszka w Poznaniu, w tym 53% na osiedlach: Grunwald, Rataje, Wilda, Górczyn, Dębiec, Jeżyce.

W grupie obywateli Ukrainy nie posiadających dzieci uczących się w poznańskich szkołach:

- 51% jest w związku małżeńskim, 35% jest stanu wolnego a 10% w wolnym związku,
- 46% przebywa w Polsce samotnie,
- 48% przybyło z obwodów: lwowskiego, kirowohradzkiego, dniproperetrowskiego, kijowskiego, tarnopolskiego, czerkaskiego, chmielnickiego, ze wsi (13%) lub małych miast (55%),
- 66% włada językiem polskim przynajmniej na poziomie podstawowym, w tym 39% mówi swobodnie,
- 26% przebywa w Polsce od 6 do 12 miesięcy, 38% od 2 do 3 lat (z przerwami na powrót na Ukrainę) ,
- 55% podczas pobytu w Polsce mieszka w Poznaniu, w tym 34% na osiedlach: Grunwald, Winogrody, Ogrody, Stare Miasto; 26% w Czerwonaku lub Tarnowie Podgórnym.

Studenci

Według badania ankietowego przeprowadzonego przez Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej w roku akademickim 2018/2019 w mieście studiowało łącznie 104 tys. osób, w tym **69 tys. (blisko 2/3) na studiach dziennych**. Statystycznie na 1000 mieszkańców przypada w Poznaniu 194 studentów, co daje stolicy Wielkopolski 1. miejsce wśród największych ośrodków w kraju, przed Krakowem (175), Wrocławiem (173) i Warszawą (123). Prawie 80% studentów pobiera naukę w szkołach publicznych. Największą uczelnią jest Uniwersytet im. A. Mickiewicza, w którym kształci się co trzeci poznański student. Ponad 80%

studentów to osoby spoza Poznania, a ok. 35% pochodzi spoza województwa wielkopolskiego (najwięcej z województw kujawsko-pomorskiego i lubuskiego). Poznańscy studenci mają do dyspozycji 35 domów studenckich, w których przebywać może ponad 9,3 tys. osób.

Biorąc pod uwagę powyższe dane, można szacować, iż w Poznaniu zamieszkuje do 40 tys. zamiejscowych, niezameldowanych studentów kierunków stacjonarnych, co nie znajduje odzwierciedlenia w danych statystycznych publikowanych przez Główny Urząd Statystyczny.

Studenci z zagranicy

W ostatnich latach notuje się dynamiczny wzrost liczby studentów zagranicznych. Polskie uczelnie coraz częściej oferują programy i warunki studiów ukierunkowane na obcokrajowców. W rezultacie także na poznańskich uczelniach naukę odbywają studenci zagraniczni pochodzący ze 100 krajów świata. W roku akademickim 2018/2019 liczba studentów z zagranicy kształcących się na pełnych programach studiów wyniosła 4,4 tys. osób (najwięcej z Ukrainy - ok. 2,1 tys., a także z Białorusi (0,4 tys.), Tajwanu, USA, Kanady (po 0,2 tys.). Studiują oni głównie na Uniwersytecie Medycznym oraz Uniwersytecie im. A. Mickiewicza (po ok. 1,0 tys. osób). Wśród uczelni niepublicznych, najwięcej studentów zagranicznych studiuje w Wyższej Szkole Hotelarstwa i Gastronomii i Wyższej Szkole Bankowej (po ok. 0,5 tys. osób).

Dodatkowo w Poznaniu ok. 1,2 tys. osób studiowało w ramach okresowych wymian typu Erasmus+. Najczęściej byli to obywatele Hiszpanii i Turcji (po ok. 0,3 tys. osób) oraz Francji i Portugalii (po ok. 0,1 tys. osób). Uczelniami o najszerzej wymianie czasowej były: Uniwersytet im. A. Mickiewicza (0,6 tys. osób), Politechnika Poznańska (0,3 tys.) i Uniwersytet Ekonomiczny (0,1 tys.). **Biorąc pod uwagę studentów w trybie stałym oraz wymianę okresową, w roku akademickim 2018/2019 w naszym mieście naukę pobierało 5,6 tys. obcokrajowców.**

Uczniowie spoza Poznania

Do poznańskich szkół i przedszkoli w roku szkolnym 2018/2019 uczęszczali uczniowie ze 157 powiatów w Polsce. Najodleglejsze rejony Polski, z których pochodzili uczniowie to:

- Krosno i powiat łańcucki w województwie podkarpackim,
- powiaty: zamojski, biłgorajski, parczewski, lubartowski, łukowski i miasto Lublin w województwie lubelskim.

Spośród **13 978 uczniów spoza Poznania** większość – 97% (13 571 osób) uczniów pochodziła z Wielkopolski. Następnie uczniowie najliczniej pochodzili przede wszystkim z sąsiednich województw lubuskiego – 0,9% (123 osoby) i zachodniopomorskiego – 0,7% (97 osób). Uczniowie z województwa wielkopolskiego najczęściej pochodzili z okolicznych gmin powiatu poznańskiego – Lubonia 9,7% (1 105 osób), Komornik 9,5% (1 080), Swarzędza 9,3% (1 065) oraz Kórnik 9% (1 029 osób).

Uczniowie spoza Poznania najczęściej kontynuowali naukę w liceum ogólnokształcącym 41,4% (5 791 osób) lub technikum 28,5% (3 978 osób). Znaczna część uczniów kształciła się także w szkołach podstawowych 20,4% (2 851 osób). Do najpopularniejszych szkół, w których licznie kształcili się uczniowie mieszkający poza Poznaniem należały:

- Technikum Ekonomiczno-Handlowe (560 osób),
- V Liceum Ogólnokształcące (427 osób),
- VI Liceum Ogólnokształcące (405 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 28 (395 osób),
- Technikum Komunikacji (349 osób),
- III Liceum Ogólnokształcące im. św. Jana Kantego (345 osób),
- Technikum Łączności (341 osób),
- VIII Liceum Ogólnokształcące (339 osób),
- Technikum Ekonomiczno-Administracyjne nr 1 (333 osoby),
- IV Liceum Ogólnokształcące (310 osób).

Dla wielu osób z mniejszych miejscowości jednym z argumentów wpływających na wybór poznańskich szkół była ich ponadregionalna specyfika kształcenia. Należały do nich szkoły artystyczne, które w roku szkolnym 2018/2019 kształciły łącznie w szkołach I i II stopnia 341 uczniów spoza Poznania. Popularne były także szkoły sportowe, mistrzostwa sportowego lub z oddziałami sportowymi, które przyciągnęły do Poznania 369 uczniów.

Uczniowie z zagranicy

W poznańskich szkołach w roku szkolnym 2018/2019 uczyło się 898 osób z zagranicy pochodzących z 47 krajów leżących na 6 kontynentach. Najodleglejsze rejony, z których pochodzili uczniowie to:

- Australia,
- Argentyna, Brazylia, Meksyk i Wenezuela w Ameryce Południowej,
- USA, Kanada i Kuba w Ameryce Północnej,

- Wietnam, Korea Południowa, Tajlandia, Tajwan, Kambodża, Chiny i Filipiny w Azji.

Uczący się w poznańskich szkołach uczniowie zagraniczni najczęściej pochodzili z krajów europejskich – 93,4% (839 osób). Pozostali uczniowie pochodzili z krajów położonych na pograniczu Europy i Azji – 2,2% (20 osób) oraz kontynentów: Ameryki Północnej – 1% (9 osób), Ameryki Południowej – 0,7% (6 osób), Afryki – 0,4% (4 osoby) oraz Australii 0,1% (1 osoba).

Spośród krajów europejskich lub leżących na pograniczu Europy i Azji najliczniejszą grupę poznańskich uczniów stanowili obywatele Ukrainy – 77,6% (687 osób). Udział uczniów z pozostałych krajów był nieznaczny, a wśród nich najwyższy dotyczył uczniów z Białorusi 6,6% (59 osób) oraz Niemiec 2,3% (21 osób). Z krajów pozaeuropejskich najwięcej uczniów stanowili obywatele USA 0,8% (7 osób) oraz Wietnamu 0,3% (3 osoby).

Większość uczniów zagranicznych uczęszczała do szkół podstawowych 69,8% (619 osób) oraz przedszkoli 16,9% (152 osoby). Na poziomie ponadpodstawowym nieco więcej uczniów kształciło się w liceach ogólnokształcących 5,9% (53 osoby) niż w technikach 5,2% (47 osób). Do najpopularniejszych szkół, w których najliczniej kształcili się uczniowie zagraniczni należały:

- Szkoła Podstawowa nr 12 (71 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 10 (63 osoby),
- Szkoła Podstawowa nr 26 (33 osoby),
- Szkoła Podstawowa nr 84 i Szkoła Podstawowa nr 29 (po 16 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 36 (15 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 25 (14 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 51 i Szkoła Podstawowa nr 88 (po 13 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 23, Szkoła Podstawowa nr 7, Szkoła Podstawowa nr 70, Szkoła Podstawowa nr 80, Technikum Poligraficzno-Administracyjne (po 12 osób),
- Przedszkole nr 186 i Szkoła Podstawowa nr 75 (po 11 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 3, Szkoła Podstawowa nr 38, Szkoła Podstawowa nr 62, Szkoła Podstawowa nr 90, Szkoła Podstawowa nr 27 (po 10 osób).

Dane przestrzenne

Wskaźniki demograficzne wg byłych dzielnic

W przekroju byłych dzielnic miasta, najwięcej poznaniaków mieszka na Starym Mieście (28,3%) oraz Nowym Mieście (24,4%), a najmniej na Wildzie (10,7%). Mimo ogólnomiejskiego ubytku ludnościowego, w jednej dzielnicy (Jeżyce) odnotowuje się zachowanie dotychczasowego poziomu zaludnienia. W stosunku do 2000 r. wystąpił tam tylko niewielki spadek liczby mieszkańców (o 2,3%). Największy ubytek ludnościowy odnotowano na Wildzie (o 11,5%). W pozostałych dzielnicach miał miejsce umiarkowany trend spadkowy – na Grunwaldzie o 9,3%, na Nowym Mieście o 8,5%, na Starym Mieście o 7,6%. W 2018 r. we wszystkich dzielnicach z wyjątkiem Grunwaldu odnotowano dodatni przyrost naturalny. Największy na Starym Mieście (2,3‰) i Nowym Mieście (1,8‰).

Ludność według jednostek pomocniczych

W 2018 r. gęstość zaludnienia obszarów 42 jednostek pomocniczych miasta była zróżnicowana, największa wynosząca 17,2 tys. osób/km² na terenie Osiedla Grunwald Północ, najmniejsza 0,14 tys. osób/km² na osiedlu Morasko-Radojewo. Najwięcej osób było zameldowanych w Poznaniu na obszarze Osiedla Rataje (33,9 tys. osób) oraz Osiedla Piątkowo (34,3 tys.). Najmniej - na obszarze Osiedla Fabianowo-Kotowo (1,7 tys.) oraz Osiedla Kiekrz (1,8 tys. osób).

W Śródmieściu obejmującym obszar 5 Osiedli: Jeżyce, Ostrów Tumski-Śródka-Zawady-Komandoria, Stare Miasto, Święty Łazarz, Wilda, w 2018 r. było zameldowanych 109,6 tys. osób.

Według badania „Poznaj Sąsiada! Obywatele Ukrainy w Metropolii Poznańskiej. Dwa spojrzenia” przebywający tymczasowo na dłużej w Poznaniu obywatele Ukrainy zamieszkują najczęściej na obszarze osiedli grunwaldzkich, winogradzkich oraz Osiedla Rataje.

Benchmarking Poznania według danych GUS

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej

Spadkowi liczby ludności w Poznaniu towarzyszy wzrost liczby ludności w powiecie poznańskim, co powoduje, iż liczba mieszkańców całej aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań i 17 gmin i miast powiatu poznańskiego, rośnie. W powiecie poznańskim notuje się nie tylko wysoki dodatni przyrost naturalny (5,5‰ w 2018 r.), ale także wysokie dodatnie saldo migracji (16,8‰ w 2018 r.), które z powodzeniem rekompensują bliskie zero lub ujemne

wartości tych wskaźników w Poznaniu, powodując, iż w aglomeracji występuje nie tylko przyrost migracyjny ludności (5,0‰ w 2018 r.), ale od 2004 r. także dodatni przyrost naturalny (2,7 ‰ osób w 2018 r.).

Na koniec 2018 r. na terenie powiatu poznańskiego mieszkało 390,3 tys. osób. Obszar ten cechował się wysoką dynamiką wzrostu liczby mieszkańców. Przyrost liczby mieszkańców wyniósł 8,7 tys. osób (od 2000 r. przybyło aż 130 tys. osób, czyli 50%). W rezultacie zaludnienie aglomeracji poznańskiej zwiększa się, osiągając 926,7 tys. osób (o 10,0% więcej niż w 2000 r.), w tym 58% stanowią mieszkańcy Poznania (18 lat wcześniej – 69%).

Teren aglomeracji charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem rozmieszczenia ludności. Przy średniej gęstości zaludnienia wynoszącej 429 os./km², w Poznaniu zagęszczenie to wynosi 2 048 os./km², a w powiecie poznańskim 205 os./km². Powiat poznański charakteryzuje się także:

- bardziej zrównoważoną strukturą ludności wg płci (wskaźnik feminizacji wynosi 105, podczas gdy w Poznaniu 114, a w całej aglomeracji 111),
- znacznie młodszą strukturą ludności wg wieku (udział osób w wieku przedprodukcyjnym wynosi 22,8%, a w wieku emerytalnym 16,0%, podczas gdy w Poznaniu jest to odpowiednio 16,8% i 24,5%, a w całej aglomeracji – 19,3% i 20,9%),
- wyższym poziomem urodzeń (jest on o 1,6 pkt. wyższy niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wskaźnik urodzeń wynosi 12,2‰⁵),
- niższą umieralnością (wskaźnik zgonów jest niższy o ponad 3 pkt. niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wynosi 9,5‰⁶),
- podobną jak w Poznaniu częstością zawierania związków małżeńskich.

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast

W 2018 r. w Poznaniu zanotowano relatywnie korzystny przyrost naturalny (0,7‰). Spośród siedmiu największych miast w Polsce (powyżej 400 tys. mieszkańców według danych GUS), wyższy wystąpił tylko w Krakowie (2,1‰), Warszawie (0,9‰) i Wrocławiu (0,8‰), a w Łodzi i Szczecinie wskaźnik ten był ujemny. Ujemne saldo migracji wystąpiło w Poznaniu (-3,5‰ w 2018 r.) i w Łodzi (-1,7‰). Najwyższe dodatnie saldo migracji odnotowano w 2018 r. w Warszawie (6,2‰) oraz Krakowie (6,1‰). Ujemne saldo migracji powoduje występowanie

⁵ Wyliczenie Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej UMP.

⁶ Wyliczenie Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej UMP.

w Poznaniu (obok Łodzi) ujemnej wartości przyrostu rzeczywistego ludności (-2,8‰). Najwyższe wskaźniki cechowały Kraków (8,2‰), Warszawę (7,1‰) oraz Gdańsk (4,7‰).

Struktura demograficzna ludności wg wieku w Poznaniu nie odbiega znacząco od sytuacji w pozostałych największych ośrodkach miejskich. Udział ludności w wieku produkcyjnym (58,7%) jest nieco niższy niż we Wrocławiu, Szczecinie i Krakowie, udział dzieci i młodzieży do 17 roku życia (16,8%) nieco niższy niż w Gdańsku, Krakowie i Warszawie, zaś udział osób w wieku poprodukcyjnym (24,5%) nieco niższy niż odnotowano w Łodzi i Szczecinie.

Podsumowanie

Według zestawień publikowanych przez Główny Urząd Statystyczny, Poznań na koniec 2018 r. zamieszkiwało 536,4 tys. osób. Jednak uwzględniając dodatkowe grupy mieszkańców nie ujmowane przez statystykę publiczną, w Poznaniu przebywa ok. 100 tys. osób więcej. Są to studenci studiów stacjonarnych, osoby mieszkające i pracujące, choć niezameldowane w Poznaniu, a także cudzoziemcy pracujący w Poznaniu (głównie z Ukrainy). Dane te znajdują potwierdzenie w badaniach operatorów telefonii komórkowej. Wynika z nich, że w Poznaniu w godzinach wieczorno-nocnych przebywa średnio ok. 635 tys. osób.

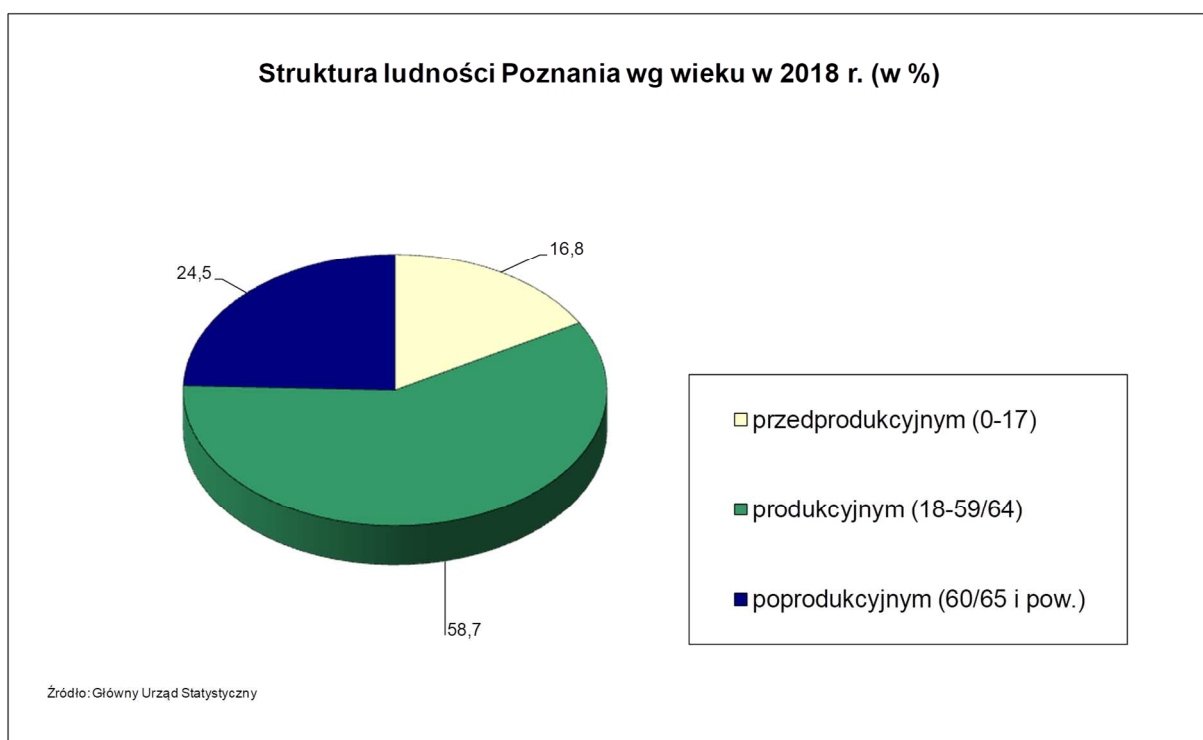
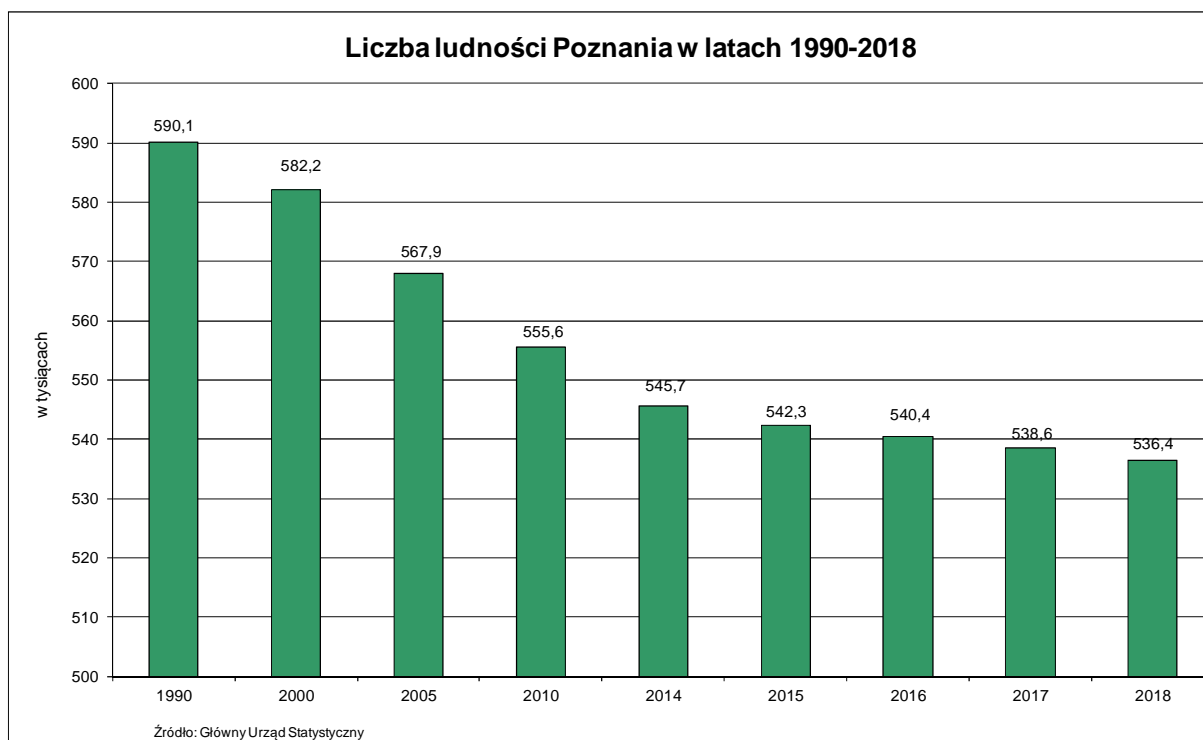
CZĘŚĆ
TABELARYCZNA I GRAFICZNA

Ludność Poznania w latach 1990-2018

Rok	Ludność	Kobiety	Liczba kobiet przypadających na 100 mężczyzn	Urodzenia żywe		Zgony		Zgony niemowląt		Przyrost naturalny		Saldo migracji	
	w tys. stan na 31XII			liczba	na 1000 mk	liczba	na 1000 mk	liczba	na 1000 ur. żywych	liczba	na 1000 mk	liczba	na 1000 mk
	1990	590,1		312,8	113	6 356	11,2	6 978	12,3	105	16,4	-622	-1,1
1991	589,7	312,4	113	6 061	10,7	6 834	12,0	107	17,5	-773	-1,3	347	0,6
1992	582,9	310,1	114	5 762	10,1	6 776	11,9	73	12,6	-1 014	-1,8	-769	-1,4
1993	582,8	310,1	114	5 496	9,7	6 300	11,1	64	11,6	-804	-1,4	280	0,5
1994	582,4	310,2	114	5 292	9,4	6 505	11,5	68	12,8	-1 213	-2,1	995	1,8
1995	581,2	309,7	114	4 941	8,7	6 336	11,2	42	8,5	-1 395	-2,5	525	0,9
1996	580,8	309,3	114	4 917	8,7	6 101	10,8	67	13,6	-1 184	-2,1	804	1,4
1997	580,0	309,5	114	4 741	8,4	6 014	10,7	53	11,2	-1 273	-2,3	-210	-0,4
1998	578,2	308,7	114	4 654	8,3	6 180	11,0	38	8,2	-1 526	-2,7	470	0,8
1999	576,9	307,9	114	4 597	8,2	5 973	10,6	39	8,5	-1 376	-2,4	352	0,6
2000	582,2	310,5	115	4 619	8,3	5 910	10,6	29	6,3	-1 291	-2,3	-359	-0,6
2001	579,3	309,2	115	4 693	8,4	5 776	10,3	23	4,9	-1 083	-1,9	-482	-0,9
2002	577,1	308,2	115	4 322	7,7	5 551	9,8	31	7,2	-1 229	-2,2	-686	-1,2
2003	574,1	306,6	115	4 829	8,6	5 617	10,0	30	6,2	-788	-1,4	-1 513	-2,7
2004	570,8	304,9	115	4 857	8,7	5 554	9,9	32	6,6	-697	-1,3	-2 021	-3,6
2005	567,9	303,2	115	5 274	9,5	5 280	9,5	30	5,7	-6	-0,01	-2 075	-3,7
2006	565,0	301,6	115	5 557	10,0	5 534	10,0	40	7,2	23	0,04	-2 015	-3,6
2007	560,9	299,6	115	5 581	10,1	5 568	10,1	37	6,6	13	0,02	-3 058	-5,5
2008	557,3	297,7	115	6 060	11,0	5 678	10,3	47	7,8	382	0,7	-3 121	-5,7
2009	554,2	296,1	115	6 176	11,3	5 515	10,1	27	4,4	661	1,2	-2 871	-5,3
2010	555,6	296,8	115	6 045	10,9	5 634	10,1	29	4,8	411	0,7	-3 005	-5,5
2011	553,6	295,6	115	5 839	10,8	5 396	10,0	20	3,4	443	0,8	-2 493	-4,5
2012	550,7	294,2	115	5 797	10,5	5 678	10,3	21	3,6	119	0,2	-2 310	-4,2
2013	548,0	292,8	115	5 671	10,3	5 772	10,5	28	4,9	-101	-0,2	-2 679	-4,7
2014	545,7	291,4	115	5 663	10,4	5 560	10,2	17	3,0	103	0,2	-1 884	-3,5
2015	542,3	289,5	114	5 669	10,4	5 817	10,7	32	5,6	-148	-0,3	-1 892	-3,5
2016	540,4	288,5	115	6 159	11,4	5 616	10,4	24	3,9	543	1,0	-1 808	-3,3
2017	538,6	287,4	114	6 420	11,9	5 632	10,4	13	2,0	788	1,5	-1 869	-3,5
2018	536,4	286,2	114	6 240	11,6	5 864	10,9	16	2,6	376	0,7	-1 887	-3,5
2018 2017=100	99,6	99,6	0*	97,2	-0,3*	104,1	0,5*	123,1	0,6*	412*	-0,8*	x	0*

*Różnica

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

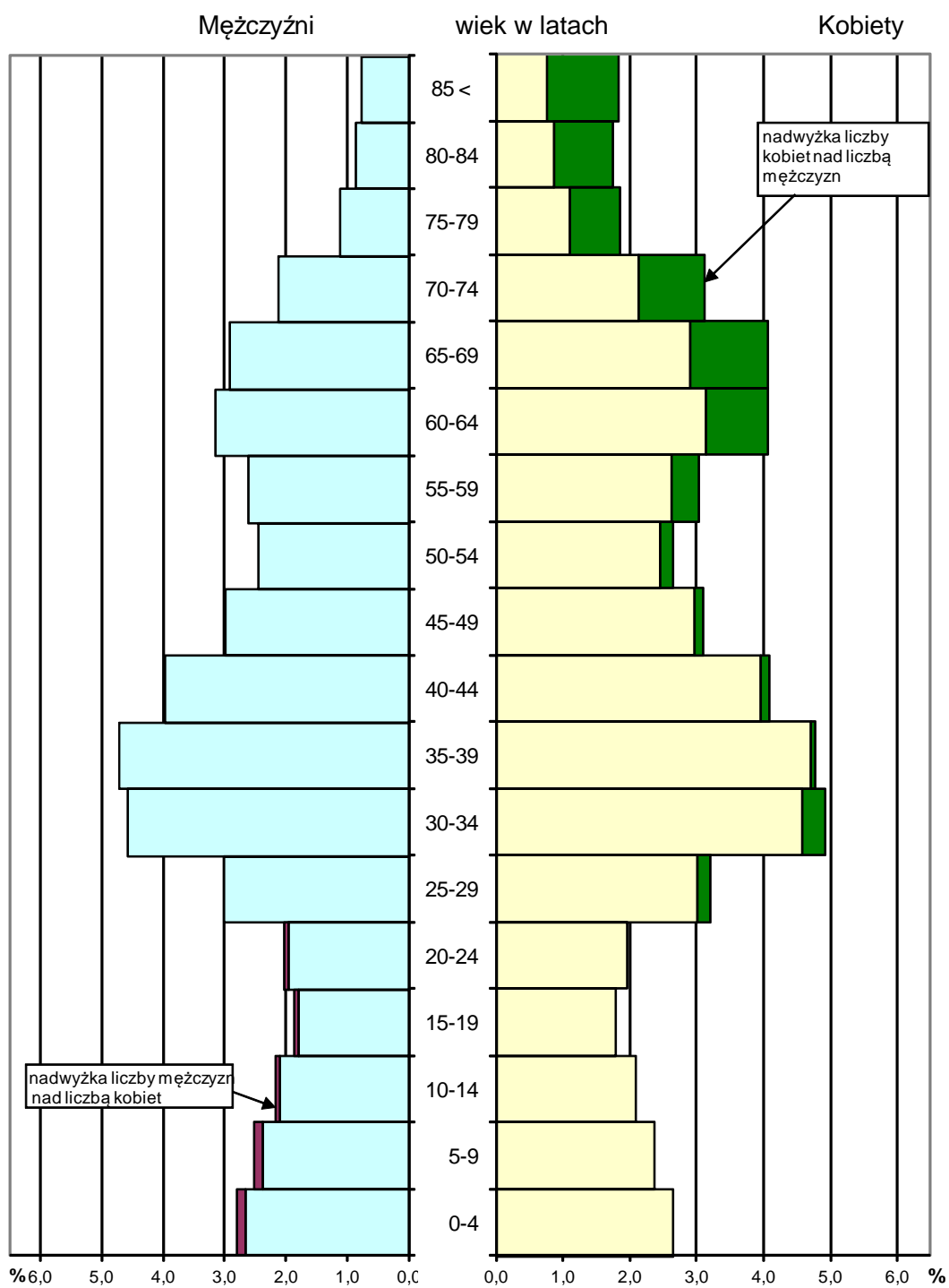

**Struktura ludności Poznania według ekonomicznych
i edukacyjnych grup wieku**
stan na 31 XII 2018

Wyszczególnienie	Ogółem		Mężczyźni		Kobiety		Liczba kobiet na 100 mężczyzn
	tys. osób	%	tys. osób	%	tys. osób	%	
Ogółem	536,4	100,0	250,2	100,0	286,2	100,0	114
w tym w wieku: przedprodukcyjnym (0-17)	90,0	16,8	46,1	18,4	43,9	15,4	95
0-2	18,4	3,4	9,5	3,8	9,0	3,1	95
3-6	21,2	4,0	10,9	4,4	10,3	3,6	95
7-14	38,7	7,2	19,8	7,9	18,9	6,6	95
15-18	15,8	2,9	8,0	3,2	7,8	2,7	97
19-24	25,3	4,7	12,9	5,2	12,4	4,3	96
produkcyjnym (18-59/64)	315,1	58,7	162,4	64,9	152,7	53,4	94
- mobilnym (18-44)	207,9	38,7	102,3	40,9	105,6	36,9	103
- niemobilnym (45-59/64)	107,2	20,0	60,1	24,0	47,2	16,5	79
poprodukcyjnym (60/65 i pow.)	131,3	24,5	41,8	16,7	89,5	31,3	214
liczba osób w wieku nieprodukcyjnym na 1000 osób w wieku produkcyjnym	703	x	541	x	874	x	x

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Struktura ludności Poznania według płci i wieku w 2018 r.

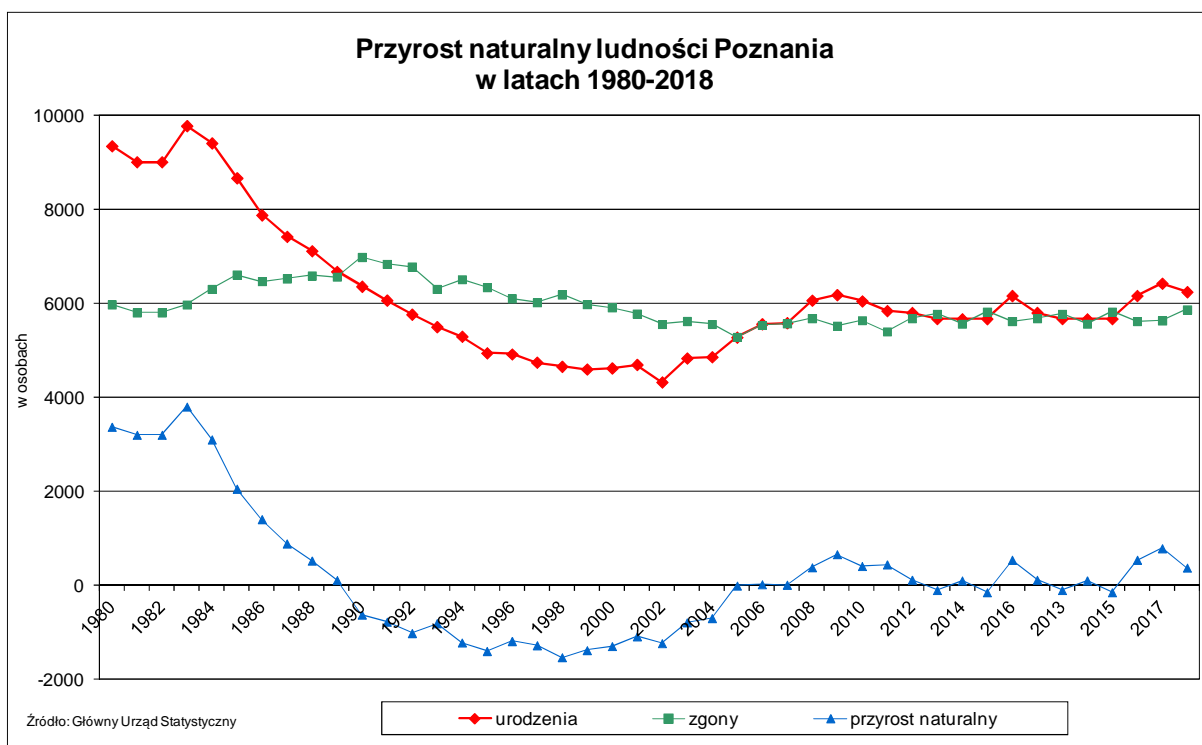
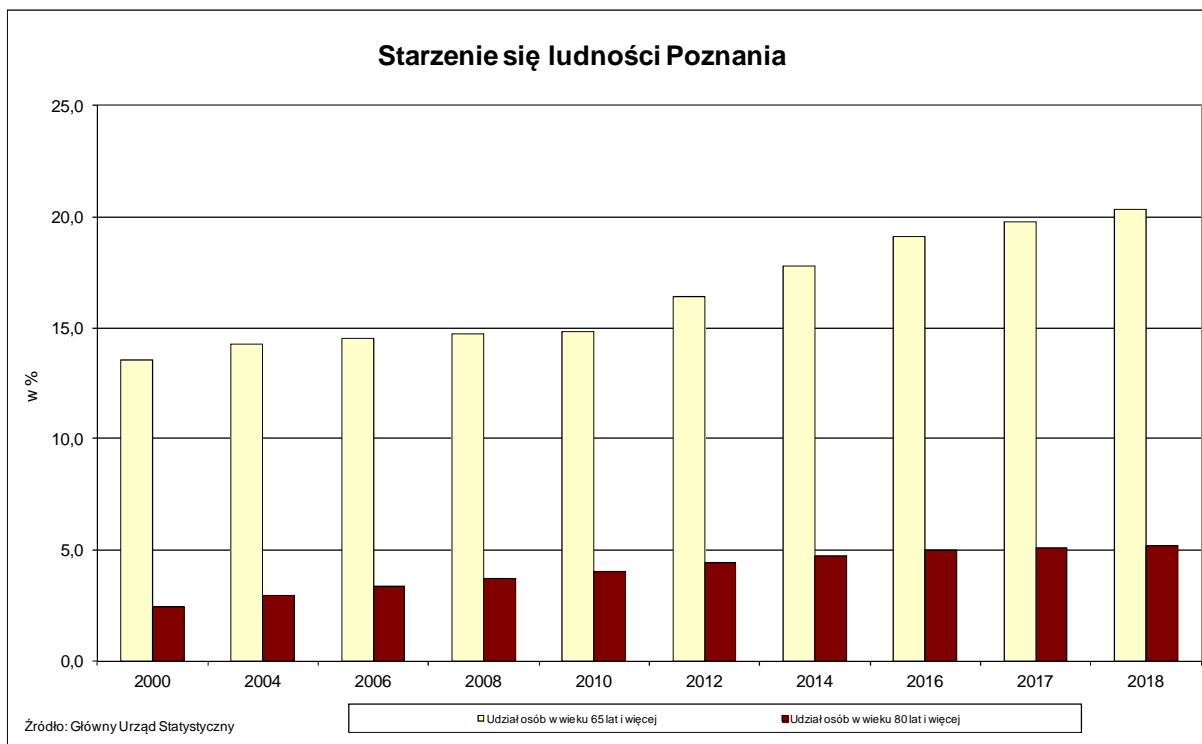

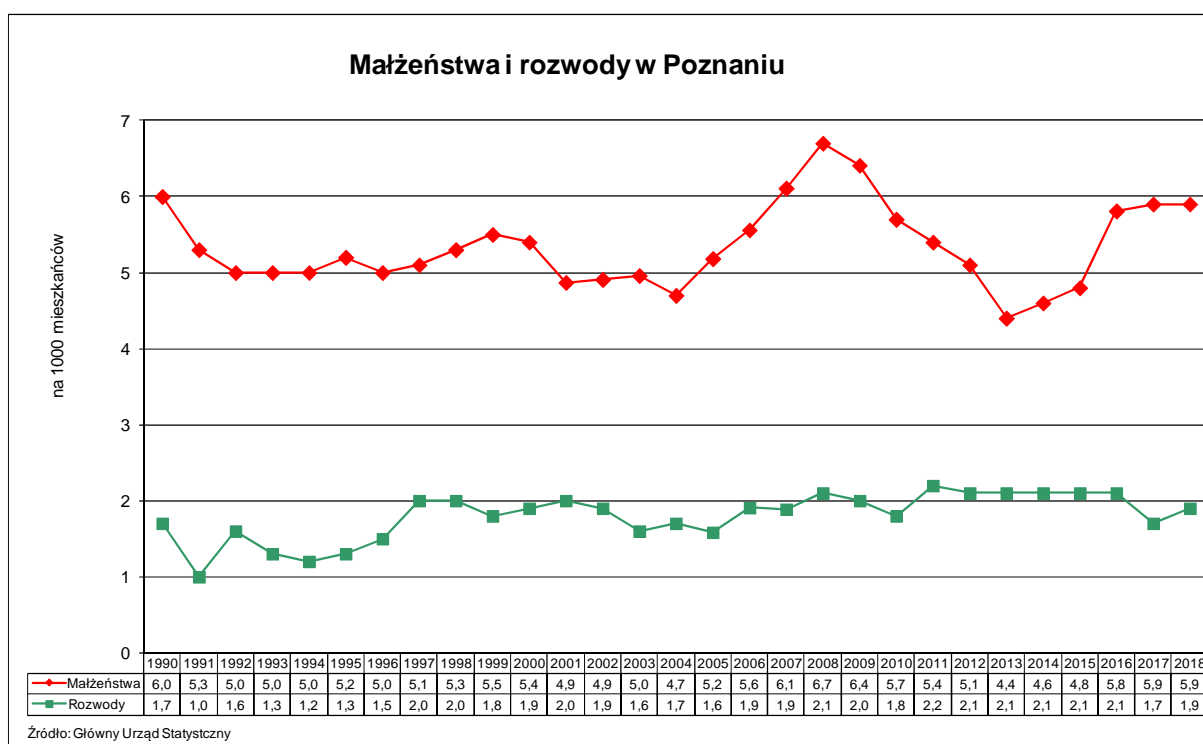
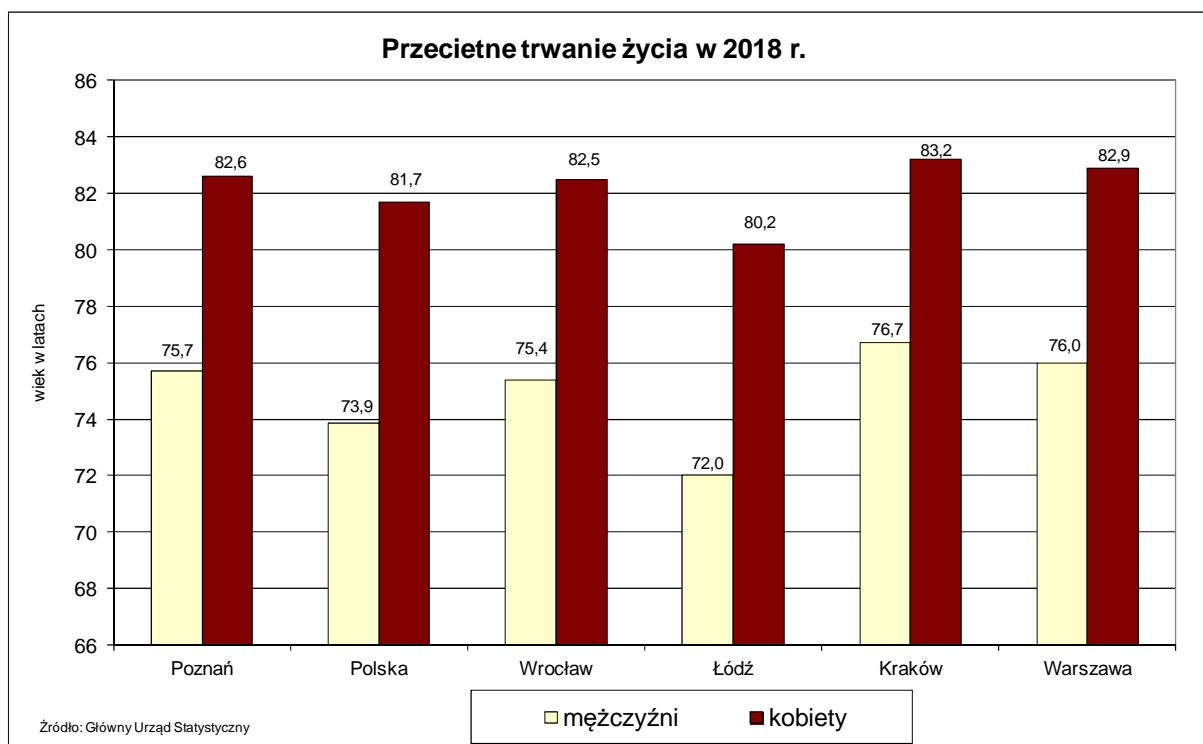
Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Starzenie się ludności Poznania

Lata	Ludność w wieku												Liczba osób w wieku 65 lat i powyżej na 1000 dzieci w wieku do 14 lat
	65 lat i więcej						80 lat i więcej						
	ogółem		mężczyźni		kobiety		ogółem		mężczyźni		kobiety		
	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	
2000	78,0	13,6	29,0	10,8	49,0	16,0	13,9	2,4	4,1	1,5	9,8	3,2	924
2004	81,5	14,3	29,9	11,3	51,6	16,9	16,8	2,9	4,8	1,8	12,0	3,9	1123
2006	82,1	14,5	30,0	11,4	52,1	17,3	18,9	3,4	5,4	2,1	13,5	4,5	1174
2008	82,0	14,7	30,1	11,6	51,9	17,4	20,5	3,7	6,2	2,4	14,3	4,8	1191
2010	82,3	14,8	30,3	11,7	52,0	17,5	22,1	4,0	6,8	2,6	15,3	5,1	1161
2012	90,1	16,4	33,8	13,2	56,4	19,2	24,2	4,4	7,6	3,0	16,6	5,6	1258
2014	97,0	17,8	36,8	14,5	60,2	20,7	25,7	4,7	8,1	3,2	17,6	6,0	1324
2016	103,3	19,1	39,4	15,6	63,9	22,2	26,9	5,0	8,5	3,4	18,4	6,4	1368
2017	106,5	19,8	40,7	16,2	65,8	22,9	27,5	5,1	8,7	3,4	18,8	6,6	1379
2018	109,5	20,3	41,8	16,6	67,7	23,6	28,0	5,2	8,8	3,5	19,3	6,7	1399

Źródło: Główny Urząd Statystyczny,
obliczenia własne

Małżeństwa oraz rozwody w Poznaniu

Rok	Małżeństwa		Rozwody		Rozwody na 100 małżeństw
	liczba	na 1000 mk	liczba	na 1000 mk	
1990	3 401	6,0	942	1,7	28
1991	3 010	5,3	575	1,0	19
1992	2 843	5,0	902	1,6	32
1993	2 846	5,0	750	1,3	26
1994	2 809	5,0	662	1,2	24
1995	2 937	5,2	748	1,3	25
1996	2 840	5,0	866	1,5	30
1997	2 882	5,1	1 110	2,0	39
1998	2 988	5,3	1 141	2,0	38
1999	3 092	5,5	1 014	1,8	33
2000	2 997	5,4	1 052	1,9	35
2001	2 716	4,9	1 088	2,0	40
2002	2 772	4,9	1 034	1,9	37
2003	2 786	5,0	876	1,6	31
2004	2 655	4,7	951	1,7	36
2005	2 888	5,2	882	1,6	31
2006	3 084	5,6	1 077	1,9	35
2007	3 375	6,1	1 044	1,9	31
2008	3 667	6,7	1 151	2,1	31
2009	3 502	6,4	1 095	2,0	31
2010	3 163	5,7	1 001	1,8	32
2011	2 907	5,4	1 178	2,2	41
2012	2 806	5,1	1 145	2,1	41
2013	2 424	4,4	1 137	2,1	47
2014	2 523	4,6	1 147	2,1	45
2015	2 608	4,8	1 163	2,1	45
2016	3 147	5,8	1 138	2,1	36
2017	3 205	5,9	939	1,7	29
2018	3 152	5,9	1 007	1,9	32
2018 2017=100	98,3	0,0*	107,2	0,2*	3*

*różnica w punktach

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Ludność Poznania według stanu cywilnego

Wyszczególnienie	1931	1960	1970	1978	1988	2002	2011
Ludność w wieku 15 lat i więcej w tys.	185,0	291,1	380,8	436,3	458,9	499,5	483,9
w tym wg stanu cywilnego w %:							
kawaler, panna	45,1	25,6	31,5	27,0	23,7	32,0	32,0
żonaty, zamężna	47,3	64,0	58,0	61,9	63,2	53,2	51,4
wdowiec, wdowa	6,7	8,8	8,0	8,5	9,5	9,4	9,7
rozwidziony, rozwiedziona	0,7	1,7	2,4	2,6	3,6	5,0	6,5
pozostały	0,2	0,0	0,1	0,0	0,0	0,5	0,4

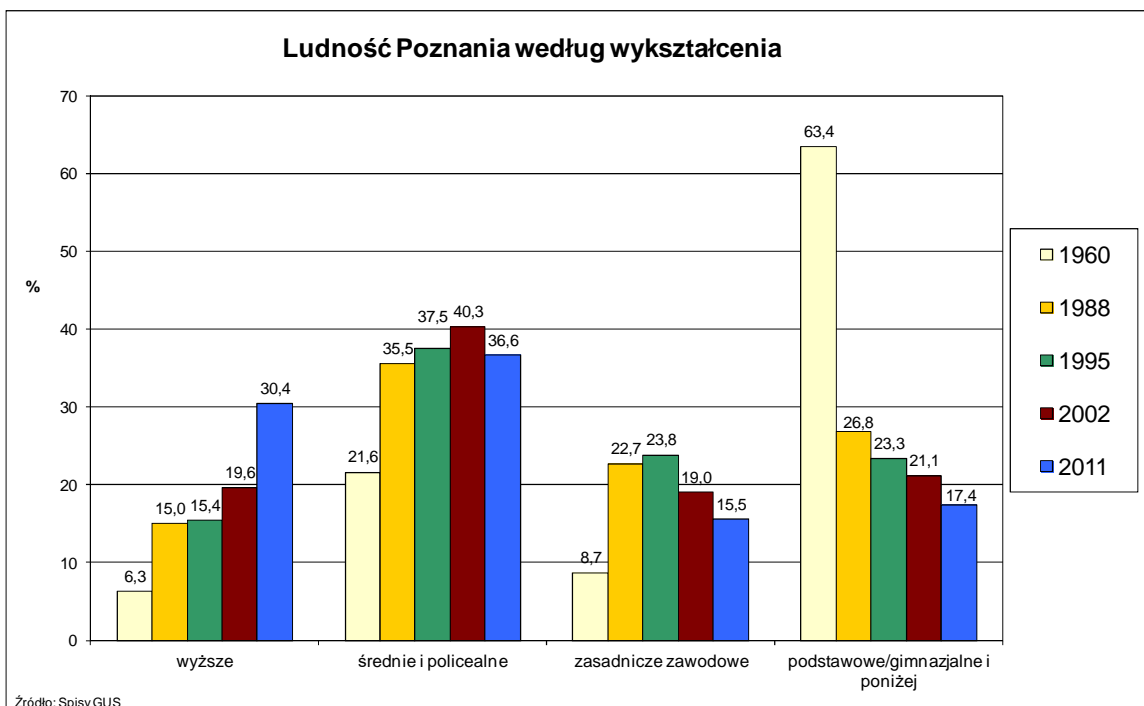
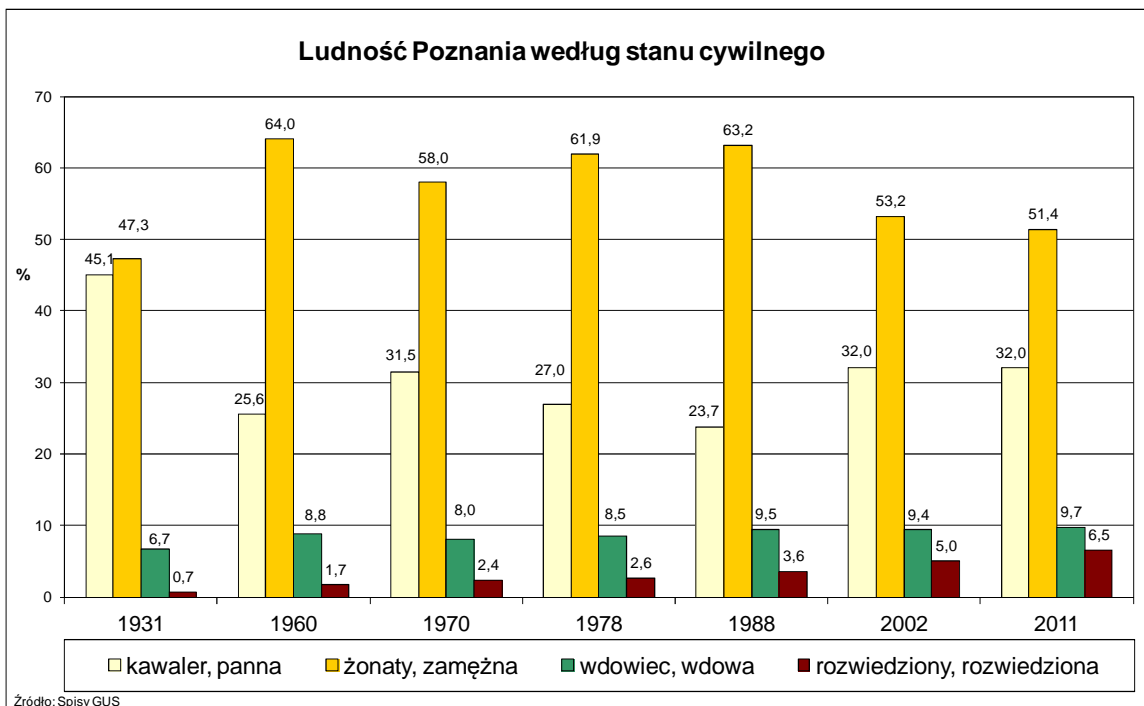
Źródło: Spisy GUS (1995 - spis reprezentacyjny)

Struktura wykształcenia ludności Poznania

Wyszczególnienie	1960	1970	1978	1988	1995	2002	2011
Liczba ludności w tys.*	300,2	386,5	440,9	458,9	479,1	513,0	492,4
w tym z wykształceniem w %:							
wyższym	6,3	7,5	11,2	15,0	15,4	19,6	30,4
średnim i policealnym	21,6	24,3	32,6	35,5	37,5	40,3	36,6
zasadniczym zawodowym	8,7	68,2	56,2	22,7	23,8	19,0	15,5
podstawowym i poniżej	63,4			26,8	23,3	21,1	17,4

* ludność w wieku: 13 lat i więcej dla 2002 i 2011 r., 15 lat i więcej dla lat 1970, 1978, 1988, 1995, 14 lat i więcej dla 1960 r.

Źródło: Spisy GUS (1995 - spis reprezentacyjny)

Struktura wykształcenia ludności w 2011 r.

Wyszczególnienie	Poznań		Gdańsk	Kraków	Łódź	Szczecin	Warszawa	Wrocław
	tys. osób	ogółem = 100	ogółem = 100					
Ludność w wieku 13 lat i więcej	492,4	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
w tym z wykształceniem:								
wyższym	149,9	30,4	27,0	31,6	22,6	26,1	30,0	37,8
policealnym	14,3	2,9	3,4	3,3	3,3	3,1	3,6	3,7
średnim	166,0	33,7	32,9	32,7	35,2	31,5	33,8	37,7
zasadniczym zawodowym	76,5	15,5	15,1	13,1	14,9	16,0	12,8	8,5
podstawowym	62,9	12,8	15,3	12,5	19,5	16,5	13,7	11,2
podstawowym nieukończonym	2,8	0,6	0,7	0,6	0,9	0,9	0,7	0,5
nieustalonym	20,1	4,1	5,6	6,3	3,5	5,8	5,4	4,4

Źródło: Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2011

Kierunki migracji ludności Poznania (w osobach)

Wyszczególnienie	1985	1990	1995	2000	2005	2010	2014	2015	2016	2018	2018 2017=100
	saldo migracji	1 794	2 008	525	-359	-2 075	-3 005	-1892	-1808	-1 869	-1887
saldo migracji na 1000 mieszkańców	3,2	3,5	0,9	-0,6	-3,7	-5,5	-3,5	-3,3	-3,5	-3,5	0,0*
napływ	7 197	6 209	4 643	5 029	6 122	5 359	5180**	4 842	4 893	5 880	120,2
odpływ	5 403	4 201	4 118	5 388	8 197	8 364	6702**	6 650	6 762	7 767	114,9
napływ z miast	3 821	3 671	3 180	3 445	4 118	3 390	3 211	2 865	2 894	3 474	120,0
napływ ze wsi	3 305	2 457	1 338	1 545	1 850	1 844	1 969	1 739	1 784	2 151	120,6
napływ z zagranicy	71	81	125	39	154	125	x	238	215	255	118,6
odpływ do miast	2 999	2 360	2 346	2 569	3 051	2 513	1 991	2 010	1 847	2 218	120,1
odpływ na wieś	2 035	1 619	1 647	2 767	4 959	5 406	4 711	4 561	4 878	5 486	112,5
odpływ za granicę	369	222	125	52	187	445	x	79	37	63	170,3
saldo migracji z miastami	822	1 311	834	876	1 067	877	1 220	855	1 047	1 256	120,0
saldo migracji z wsiami	1 270	838	-309	-1 222	-3 109	-3 562	-2 742	-2 822	-3 094	-3 335	107,8
saldo migracji z zagranicą	-298	-141	0	-13	-33	-320	x	159	178	192	107,9

*różnica w punktach ‰

**Tylko migracje wewnętrzne

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

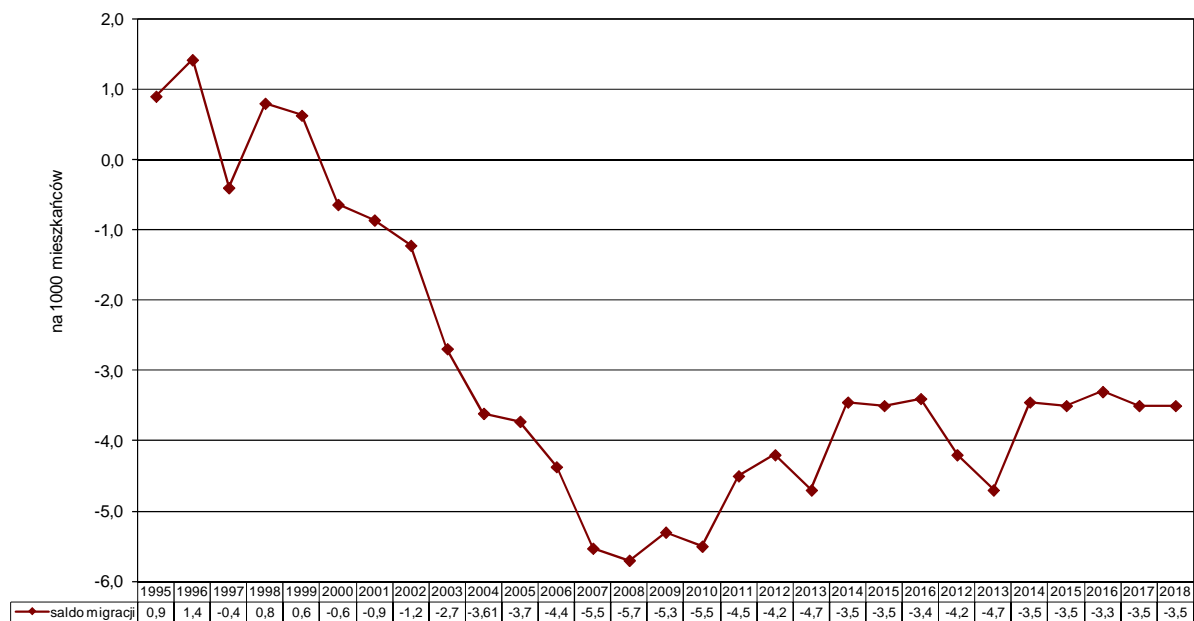
Kierunki migracji ludności Poznania według płci (w osobach)

Wyszczególnienie	1995	2000	2005	2008	2010	2012	2014	2016	2017	2018	2018
											2017=100*
Napływ											
w ruchu wewnętrznym											
ogółem	4 518	4 990	6 122	5 015	5 234	5 018	5 613	4 604	4 678	5 625	120,2
mężczyźni	2 008	2 157	2 756	2 189	2 300	2 177	2 508	2 027	2 128	2 621	123,2
kobiety	2 510	2 833	3 366	2 826	2 934	2 841	3 105	2 577	2 550	3 004	117,8
z zagranicy											
ogółem	125	39	154	113	125	124	103	238	215	255	118,6
mężczyźni	61	25	72	56	75	64	57	128	124	130	104,8
kobiety	64	14	82	57	50	60	46	110	91	125	137,4
Odpływ											
w ruchu wewnętrznym											
ogółem	3 993	5 336	8 197	7 915	7 919	7 121	7 127	6 571	6 725	7 704	114,6
mężczyźni	1 925	2 540	3 912	3 767	3 682	3 370	3 436	3 112	3 178	3 713	116,8
kobiety	2 068	2 796	4 285	4 148	4 237	3 751	3 691	3 459	3 547	3 991	112,5
za granicę											
ogółem	125	52	187	334	445	331	473	79	37	63	170,3
mężczyźni	49	21	76	184	179	145	216	39	13	28	215,4
kobiety	76	31	111	150	266	186	257	40	24	35	145,8
Saldo migracji											
w ruchu wewnętrznym											
ogółem	525	-346	-2 075	-2 900	-2 685	-2 103	-1 514	-1 967	-2 047	-2 079	-32,0
mężczyźni	83	-383	-1 156	-1 578	-1 382	-1 193	-928	-1 085	-1 050	-1 092	-42,0
kobiety	442	37	-919	-1 322	-1 303	-910	-586	-882	-997	-987	10,0
zagranica											
ogółem	0	-13	-33	-221	-320	-207	-370	159	178	192	14,0
mężczyźni	12	4	-4	-128	-104	-81	-159	89	111	102	-9,0
kobiety	-12	-17	-29	-93	-216	-126	-211	70	67	90	23,0

* W przypadku salda migracji różnica w osobach

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Saldo migracji ludności Poznania w latach 1995-2018

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

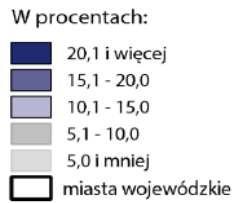
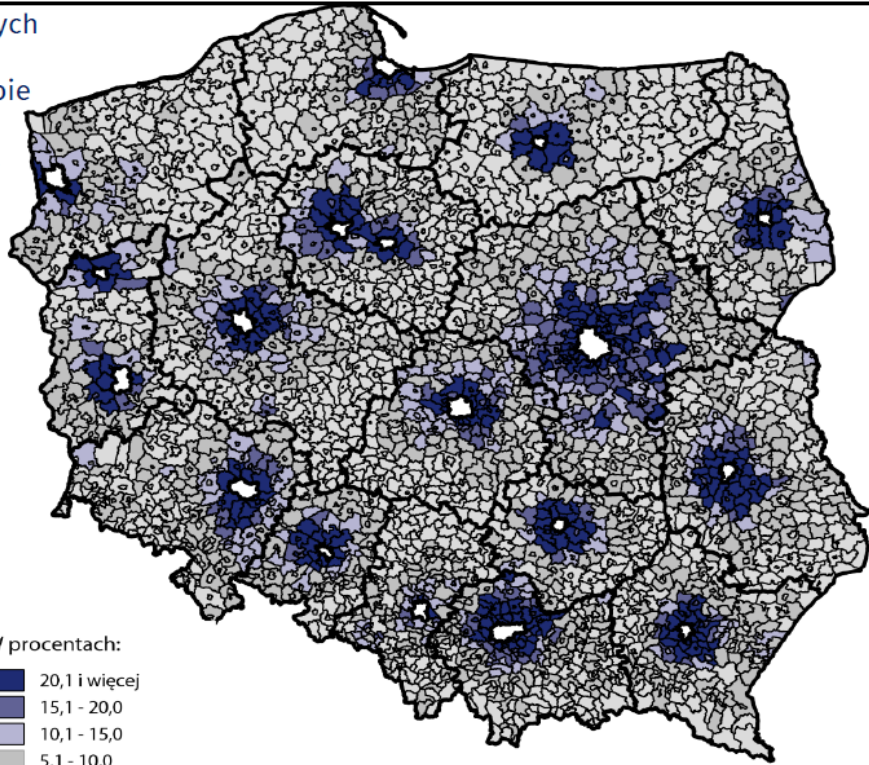
Przyjeżdżający do pracy w
procencie zatrudnionych w
gminie zamieszkania

Poznań przyjeżdżający

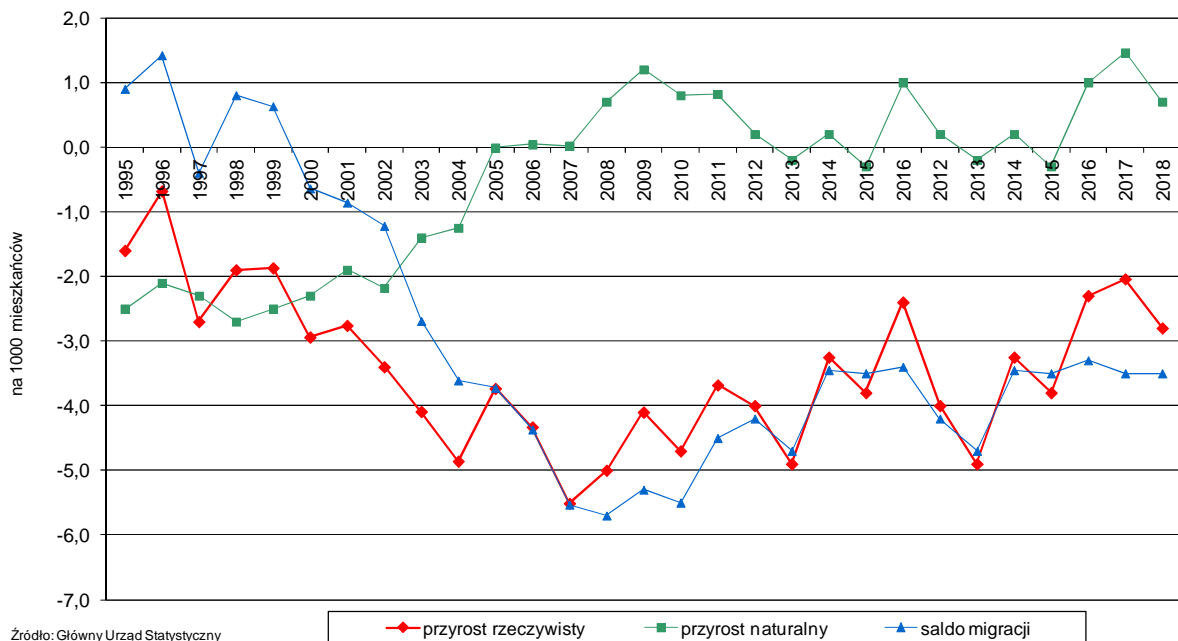
Urząd Statystyczny
w Poznaniu

Udział przyjeżdżających do pracy do miast wojewódzkich w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania

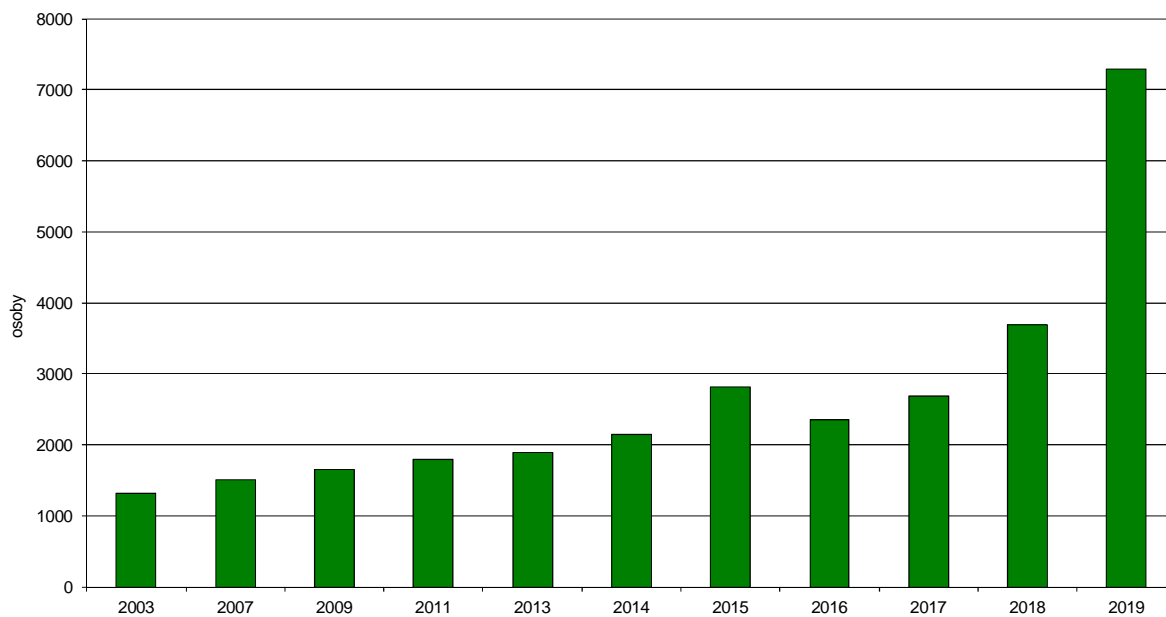
Urząd Statystyczny w Poznaniu

Przyrost rzeczywisty ludności Poznania w latach 1995-2018

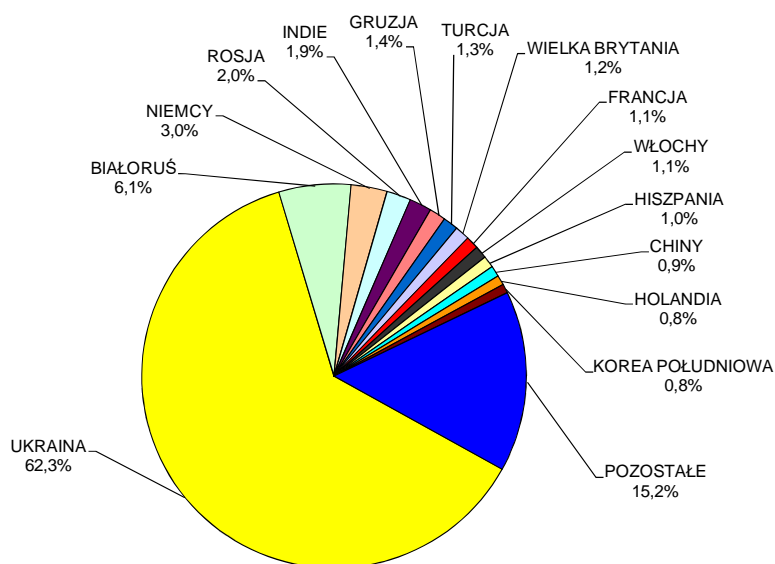
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu (na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy)

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu wg kraju pochodzenia w 2019 r.

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

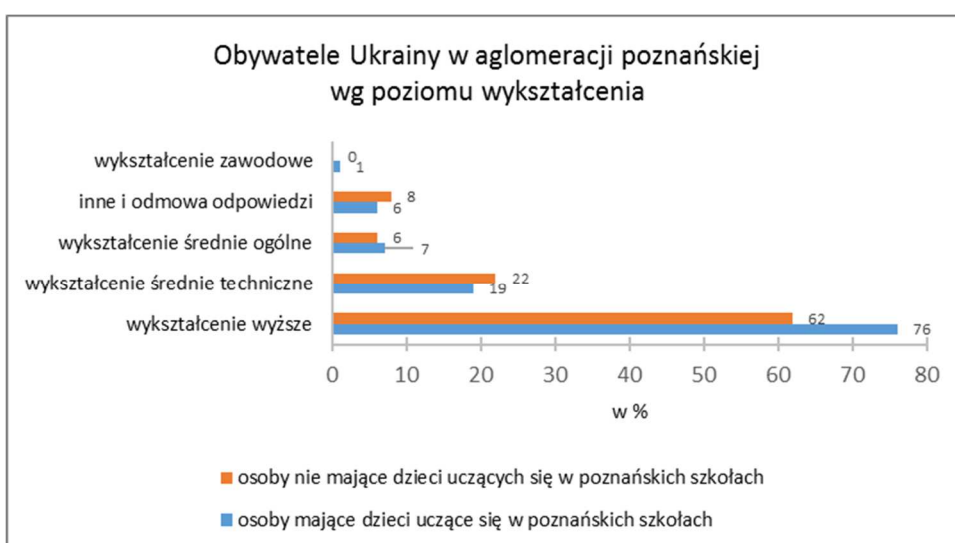
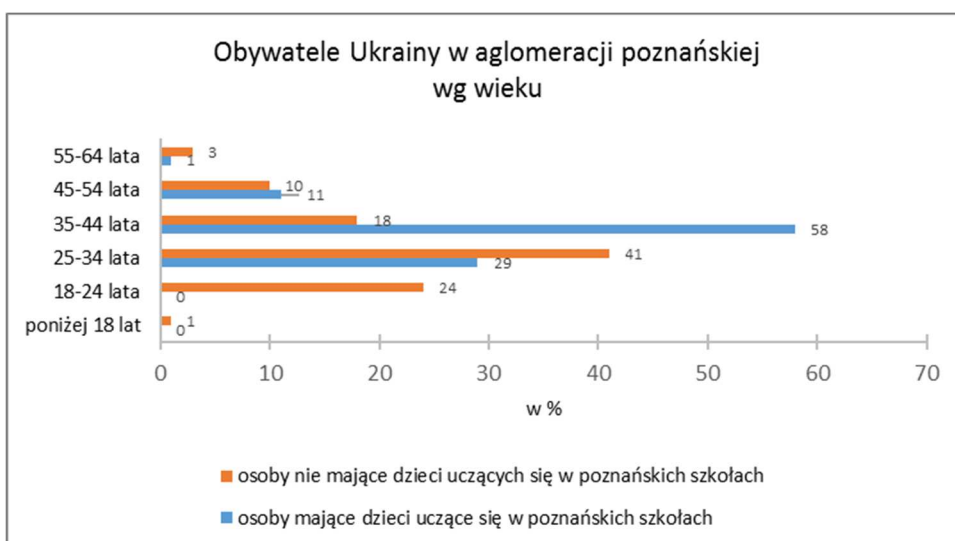
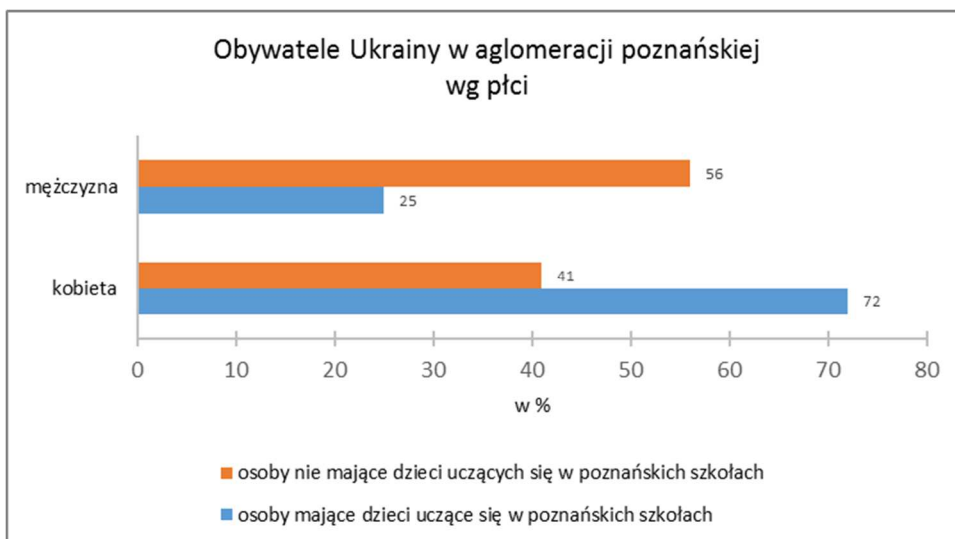
Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy (30 VI 2019)

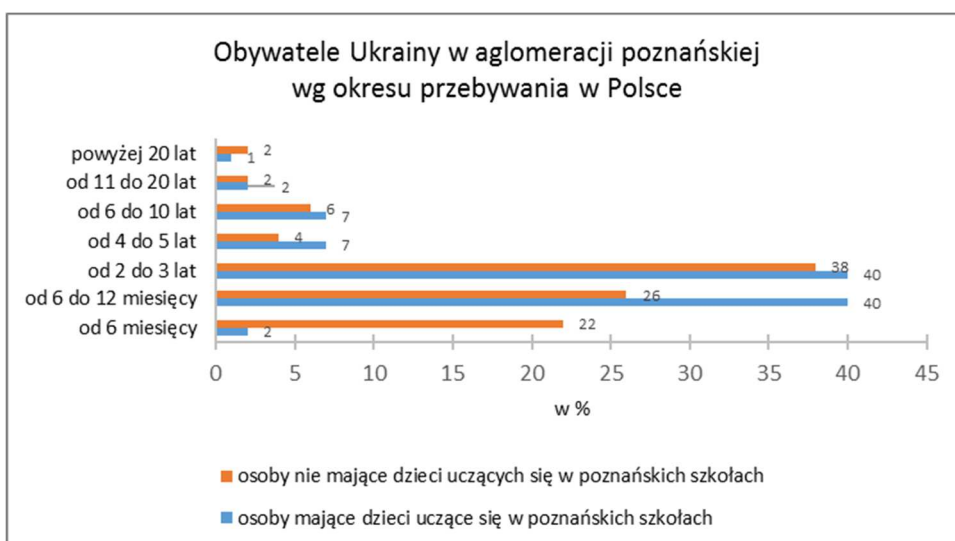
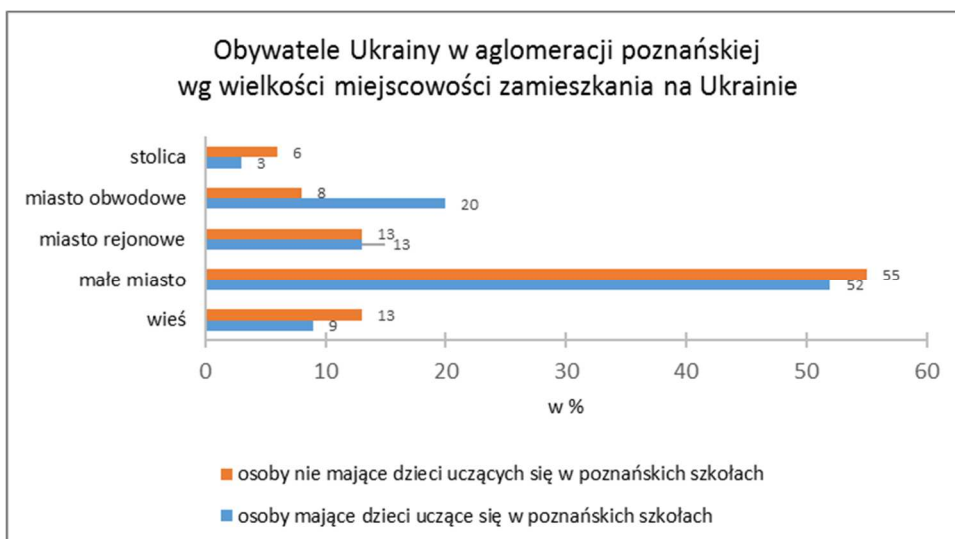
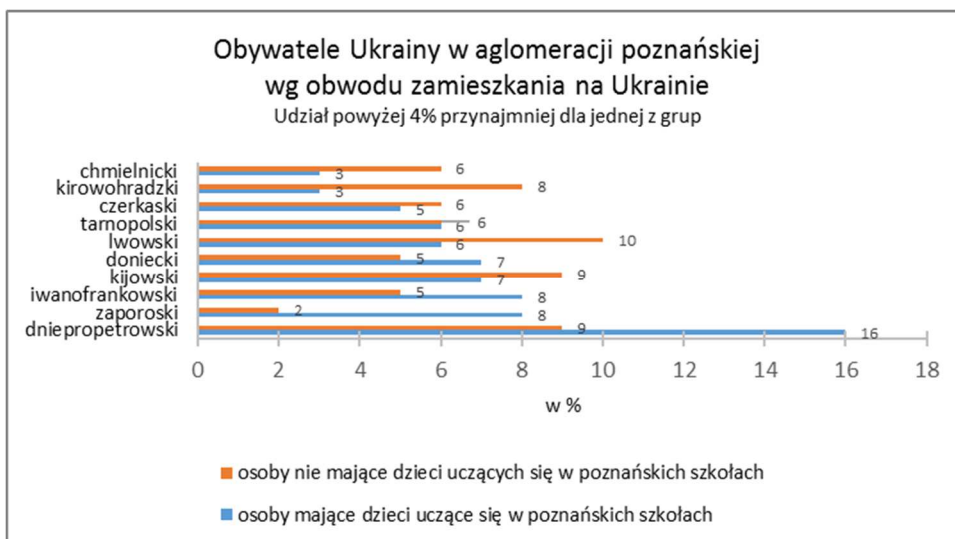
Alfabetycznie			Szereg malejący		Kontynentami	
L.p.	Kraj	liczba osób	Kraj	liczba osób	Kraj	liczba osób
1	AFGANISTAN	3	UKRAINA	4544	UE	979
2	ALBANIA	4	BIAŁORUŚ	442	AUSTRIA	10
3	ALGERIA	13	NIEMCY	221	BELGIA	25
4	ANGOLA	5	ROSJA	149	BUŁGARIA	52
5	ARABIA SAUDYJSKA	2	INDIE	137	CHORWACJA	11
6	ARGENTYNA	5	GRUZJA	100	CZECHY	24
7	ARMENIA	19	TURCJA	93	DANIA	17
8	AUSTRALIA	4	WIELKA BRYTANIA	89	ESTONIA	7
9	AUSTRIA	10	FRANCJA	79	FINLANDIA	13
10	AZERBEJDŻAN	19	WŁOCHY	77	FRANCJA	79
11	BANGLADESZ	26	HISZPANIA	72	GRECJA	34
12	BELGIA	25	CHINY	67	HISZPANIA	72
13	BIAŁORUŚ	442	HOLANDIA	59	HOLANDIA	59
14	BOLIWIA	1	KOREA POŁUDNIOWA	56	IRLANDIA	9
15	BOŚNIA I HERCEGOWINA	3	BUŁGARIA	52	LITWA	28
16	BRAZYLIA	28	USA	42	ŁOTWA	24
17	BUŁGARIA	52	GRECJA	34	MALTA	3
18	CHILE	4	PORTUGALIA	32	NIEMCY	221
19	CHINY	67	BRAZYLIA	28	PORTUGALIA	32
20	CHORWACJA	11	KAZACHSTAN	28	RUMUNIA	26
21	CZARNOGÓRA	1	LITWA	28	SŁOWACJA	21
22	CZECHY	24	BANGLADESZ	26	SŁOWENIA	2
23	DANIA	17	JAPONIA	26	SZWECJA	23
24	DOMINIKANA	2	RUMUNIA	26	WĘGRY	21
25	EGIPT	23	BELGIA	25	WIELKA BRYTANIA	89
26	EKWADOR	2	CZECHY	24	WŁOCHY	77
27	ESTONIA	7	ŁOTWA	24	Europa - pozostałe	5344
28	ETIOPIA	17	WIETNAM	24	ALBANIA	4
29	FILIPINY	4	EGIPT	23	ARMENIA	19
30	FINLANDIA	13	MOŁDAWIA	23	AZERBEJDŻAN	19
31	FRANCJA	79	NIGERIA	23	BIAŁORUŚ	442
32	GHANA	4	SZWECJA	23	BOŚNIA I HERCEGOWINA	3
33	GRECJA	34	SŁOWACJA	21	CZARNOGÓRA	1
34	GRUZJA	100	WĘGRY	21	GRUZJA	100
35	GWATEMALA	3	ARMENIA	19	KOSOWO	1
36	GWINEA	1	AZERBEJDŻAN	19	MACEDONIA	7
37	HISZPANIA	72	NEPAL	18	MOŁDAWIA	23
38	HOLANDIA	59	DANIA	17	NORWEGIA	11
39	INDIE	137	ETIOPIA	17	ROSJA	149
40	INDONEZJA	7	ZIMBABWE	17	SERBIA	12
41	IRAK	16	IRAK	16	SZWAJCARIA	3
42	IRAN	12	TAJLANDIA	16	UKRAINA	4544
43	IRLANDIA	9	TUNEZJA	15	WATYKAN	6
44	IZRAEL	2	ALGERIA	13	Afryka	165
45	JAPONIA	26	FINLANDIA	13	ALGERIA	13
46	JORDANIA	4	IRAN	12	ANGOLA	5
47	KAMERUN	2	SERBIA	12	EGIPT	23
48	KANADA	3	CHORWACJA	11	ETIOPIA	17

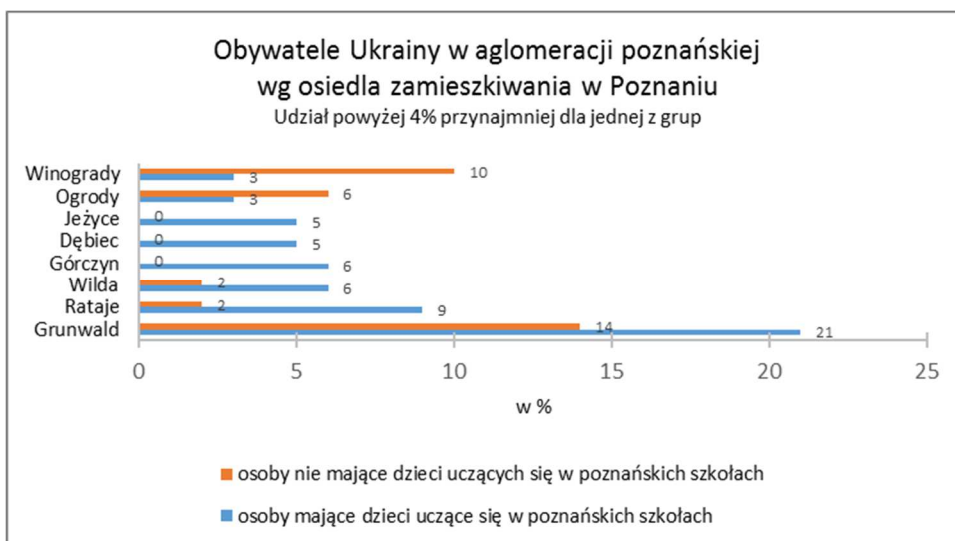
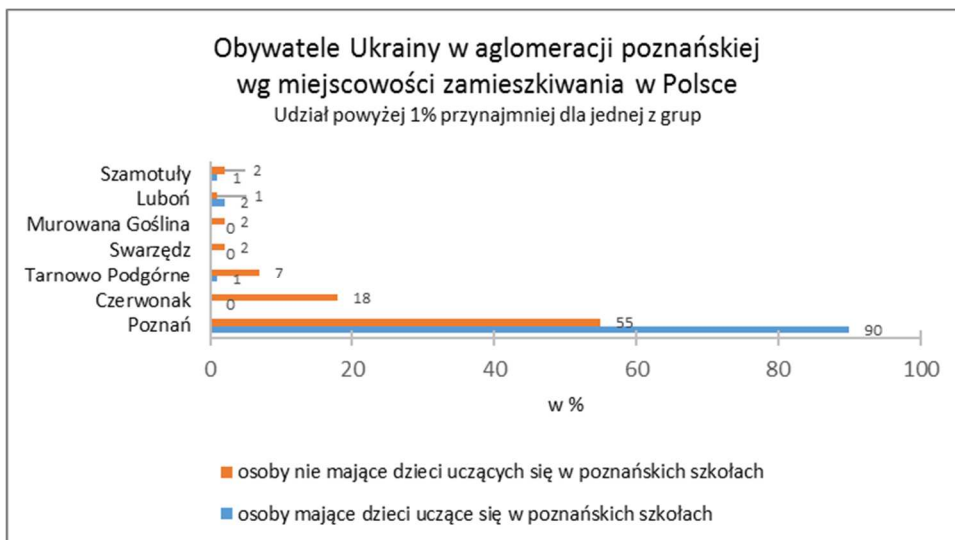
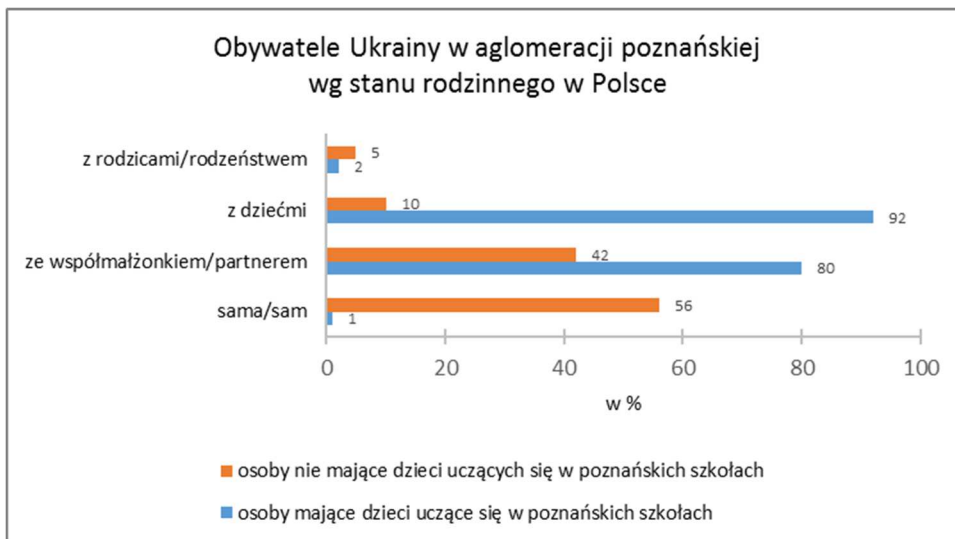
49	KAZACHSTAN	28	KENIA	11	GHANA	4
50	KENIA	11	MAROKO	11	GWINEA	1
51	KIRGISTAN	10	MEKSYK	11	KAMERUN	2
52	KOLUMBIA	7	NORWEGIA	11	KENIA	11
53	KOREA POŁUDNIOWA	56	TAJWAN	11	LIBIA	7
54	KOREA PÓŁNOCNA	1	AUSTRIA	10	MADAGASKAR	1
55	KOSOWO	1	KIRGISTAN	10	MAROKO	11
56	KOSTARYKA	1	PAKISTAN	10	MAURETANIA	2
57	KUBA	6	IRLANDIA	9	MOZAMBIK	1
58	LAOS	1	UZBEKISTAN	9	NAMIBIA	2
59	LIBAN	7	ESTONIA	7	NIGERIA	23
60	LIBIA	7	INDONEZJA	7	RPA	3
61	LITWA	28	KOLUMBIA	7	RWANDA	1
62	ŁOTWA	24	LIBAN	7	SENEGAL	1
63	MACEDONIA	7	LIBIA	7	SUDAN POŁUDNIOWY	1
64	MADAGASKAR	1	MACEDONIA	7	TANZANIA	2
65	MALTA	3	SYRIA	7	TUNEZJA	15
66	MAROKO	11	KUBA	6	UGANDA	1
67	MAURETANIA	2	WATYKAN	6	ZAMBIA	1
68	MEKSYK	11	ANGOLA	5	ZIMBABWE	17
69	MOŁDAWIA	23	ARGENTYNA	5	Azja	608
70	MONGOLIA	4	ALBANIA	4	AFGANISTAN	3
71	MOZAMBIK	1	AUSTRALIA	4	ARABIA SAUDYJSKA	2
72	NAMIBIA	2	CHILE	4	BANGLADESZ	26
73	NEPAL	18	FILIPINY	4	CHINY	67
74	NIEMCY	221	GHANA	4	FILIPINY	4
75	NIGERIA	23	JORDANIA	4	INDIE	137
76	NORWEGIA	11	MONGOLIA	4	INDONEZJA	7
77	PAKISTAN	10	WENEZUELA	4	IRAK	16
78	PERU	3	AFGANISTAN	3	IRAN	12
79	PORTUGALIA	32	BOŚNIA I HERCEGOWINA	3	IZRAEL	2
80	RPA	3	GWATEMALA	3	JAPONIA	26
81	ROSJA	149	KANADA	3	JORDANIA	4
82	RUMUNIA	26	MALTA	3	KAZACHSTAN	28
83	RWANDA	1	PERU	3	KIRGISTAN	10
84	SENEGAL	1	RPA	3	KOREA POŁUDNIOWA	56
85	SERBIA	12	SRI LANKA	3	KOREA PÓŁNOCNA	1
86	SŁOWACJA	21	SZWAJCARIA	3	LAOS	1
87	SŁOWENIA	2	TURKMENISTAN	3	LIBAN	7
88	SRI LANKA	3	ARABIA SAUDYJSKA	2	MONGOLIA	4
89	SUDAN POŁUDNIOWY	1	DOMINIKANA	2	NEPAL	18
90	SYRIA	7	EKWADOR	2	PAKISTAN	10
91	SZWAJCARIA	3	IZRAEL	2	SRI LANKA	3
92	SZWECJA	23	KAMERUN	2	SYRIA	7
93	TADŻYKISTAN	1	MAURETANIA	2	TADŻYKISTAN	1
94	TAJLANDIA	16	NAMIBIA	2	TAJLANDIA	16
95	TAJWAN	11	SŁOWENIA	2	TAJWAN	11
96	TANZANIA	2	TANZANIA	2	TURCJA	93
97	TUNEZJA	15	BOLIWIA	1	TURKMENISTAN	3
98	TURCJA	93	CZARNOGÓRA	1	UZBEKISTAN	9
99	TURKMENISTAN	3	GWINEA	1	WIETNAM	24
100	UGANDA	1	KOREA PÓŁNOCNA	1	Ameryka Południowa	54
101	UKRAINA	4544	KOSOWO	1	ARGENTYNA	5

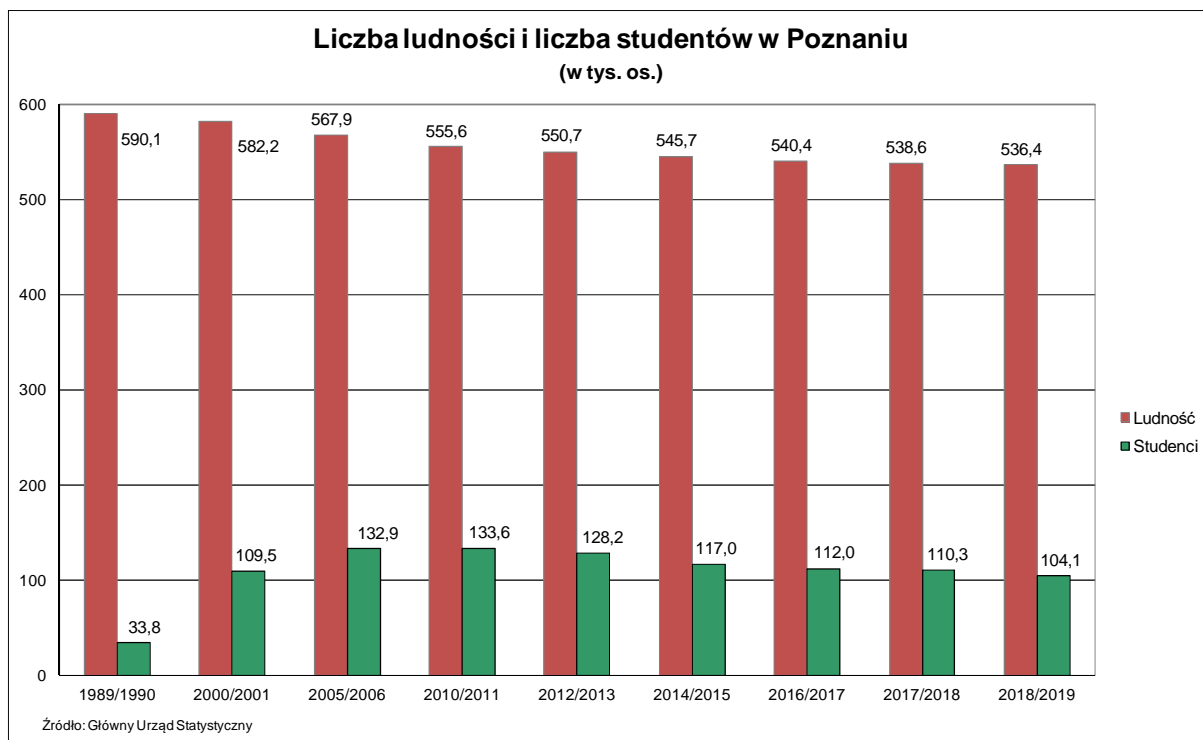
102	USA	42	KOSTARYKA	1	BOLIWIA	1
103	UZBEKISTAN	9	LAOS	1	BRAZYLIA	28
104	WATYKAN	6	MADAGASKAR	1	CHILE	4
105	WENEZUELA	4	MOZAMBIK	1	EKWADOR	2
106	WĘGRY	21	RWANDA	1	KOLUMBIA	7
107	WIELKA BRYTANIA	89	SENEGAL	1	PERU	3
108	WIETNAM	24	SUDAN POŁUDNIOWY	1	WENEZUELA	4
109	WŁOCHY	77	TADŻYKISTAN	1	Ameryka Północna	68
110	ZAMBIA	1	UGANDA	1	DOMINIKANA	2
111	ZIMBABWE	17	ZAMBIA	1	GWATEMALA	3
112	NIEUSTALONE	71	NIEUSTALONE	71	KANADA	3
	Razem	7293	Razem	7293	KOSTARYKA	1
					KUBA	6
					MEKSYK	11
					USA	42
					Australia i Ocenia	4
					AUSTRALIA	4
					NIEUSTALONE	71
					Razem	7293

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych UMP, obliczenia własne

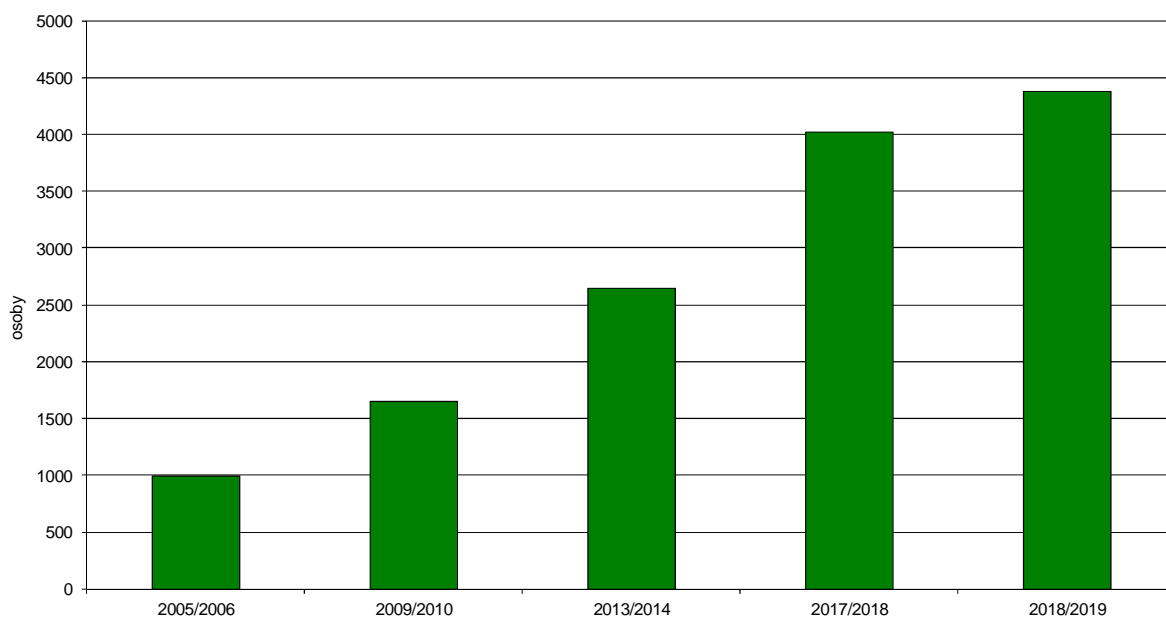

Poznańscy studenci wg miejsca stałego zamieszkania w roku akademickim 2018/2019

Województwo	Udział w %
DOLNOŚLĄSKIE	2,0
KUJAWSKO-POMORSKIE	8,2
LUBELSKIE	1,1
LUBUSKIE	6,4
ŁÓDZKIE	2,5
MAŁOPOLSKIE	0,4
MAZOWIECKIE	1,9
OPOLSKIE	0,5
PODKARPACKIE	0,4
PODLASKIE	0,6
POMORSKIE	2,1
ŚLĄSKIE	1,1
ŚWIĘTOKRZYSKIE	0,5
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	1,5
WIELKOPOLSKIE	67,4
w tym Poznań	17,4
ZACHODNIOPOMORSKIE	3,6
Razem	100,0

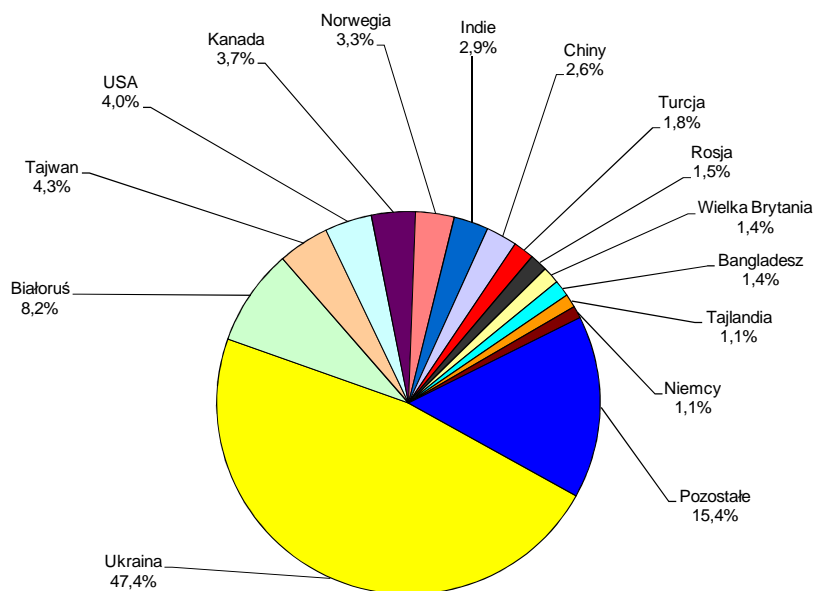
Źródło: Badanie ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej UMP

Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym)

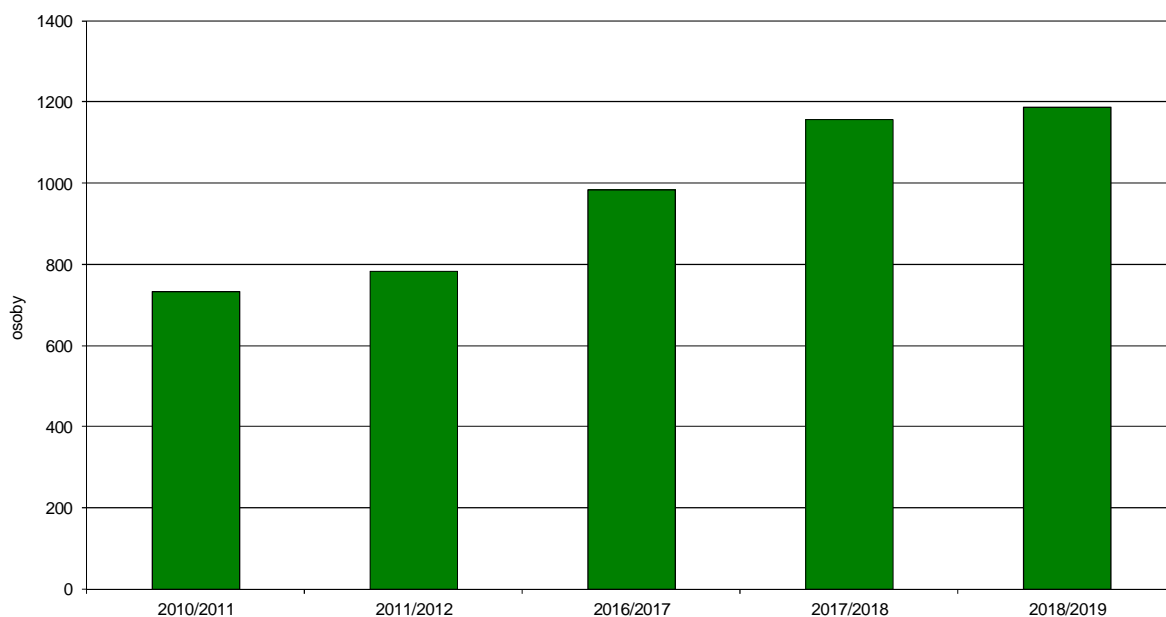
Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym) w roku akademickim 2018/2019

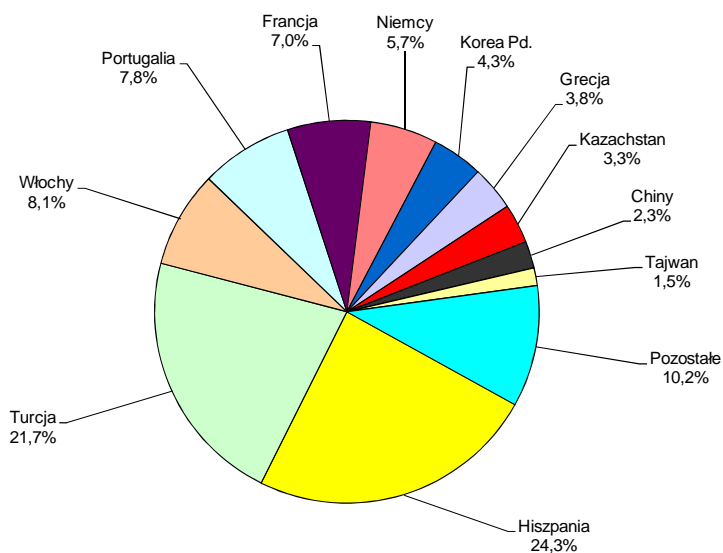
Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej w roku akademickim 2018/2019

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Uczniowie pochodzący z krajów europejskich lub z pogranicza Europy i Azji

Kraj pochodzenia	Liczba uczniów	Udział w ogólnej liczbie uczniów zagranicznych
Ukraina	697	77,6%
Białoruś	59	6,6%
Niemcy	21	2,3%
Rumunia	11	1,2%
Włochy	10	1,1%
Irlandia	9	1,0%
Wielka Brytania	9	1,0%
Rosja	8	0,9%
Gruzja	6	0,7%
Holandia	4	0,4%
Grecja	3	0,3%
Litwa	3	0,3%
Turcja	3	0,3%
Belgia	2	0,2%
Francja	2	0,2%
Hiszpania	2	0,2%
Mołdawia	2	0,2%
Węgry	2	0,2%
Kazachstan	2	0,2%
Łotwa	1	0,1%
Norwegia	1	0,1%
Słowenia	1	0,1%
Armenia	1	0,1%

Zródło: Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP

Uczniowie pochodzący z Azji

Kraj pochodzenia	Liczba uczniów	Udział w ogólnej liczbie uczniów zagranicznych
Wietnam	3	0,3
Korea Płd.	2	0,2
Arabia Saudyjska	1	0,1
Azerbejdżan	1	0,1
Chiny	1	0,1
Filipiny	1	0,1
Indie	1	0,1
Irak	1	0,1
Kambodża	1	0,1
Syria	1	0,1
Tajlandia	1	0,1
Tajwan	1	0,1

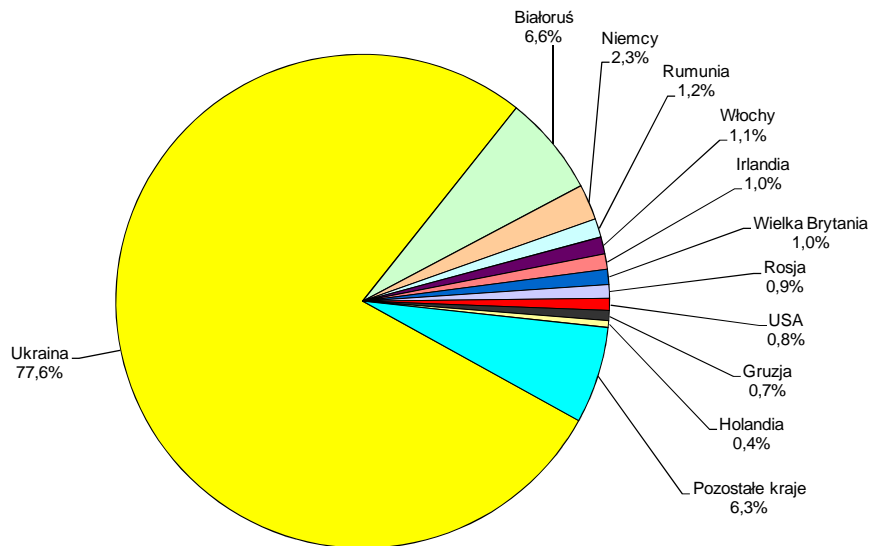
Źródło: Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP

Uczniowie pochodzący z Ameryki Północnej, Ameryki Południowej, Afryki i Australii

Kraj pochodzenia	Liczba uczniów	Udział w ogólnej liczbie uczniów zagranicznych
Ameryka Północna		
Stany Zjedn. Amer. Północnej	7	0,8
Kanada	1	0,1
Kuba	1	0,1
Ameryka Południowa		
Argentyna	2	0,2
Meksyk	2	0,2
Brazylia	1	0,1
Wenezuela	1	0,1
Afryka		
Nigeria	2	0,2
Algieria	1	0,1
Tunezja	1	0,1
Australia		
Australia	1	0,1

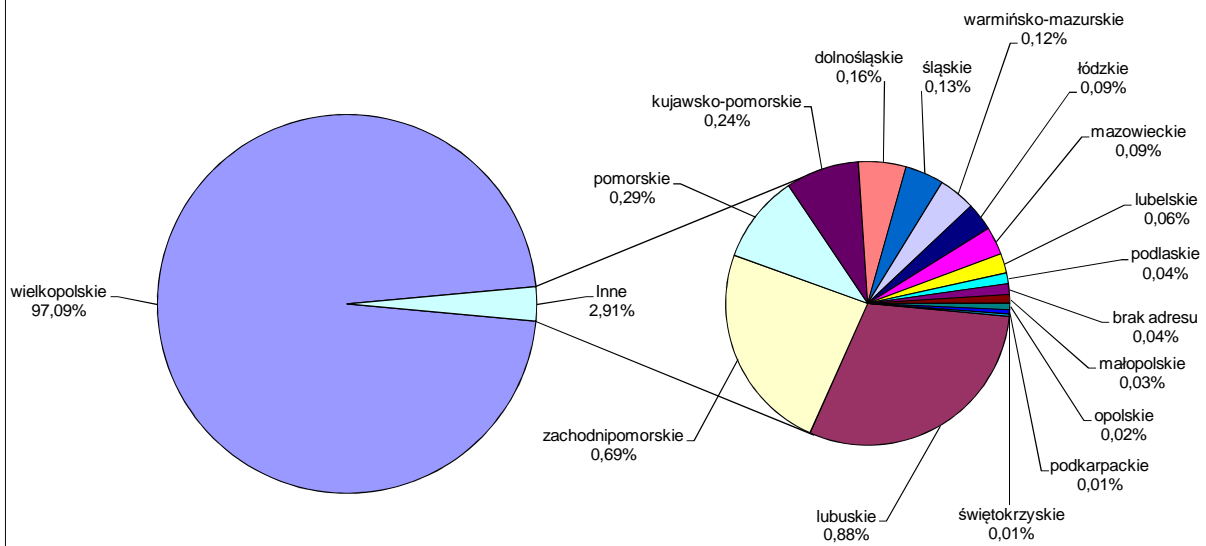
Źródło: Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący z zagranicy w roku szkolnym 2018/2019

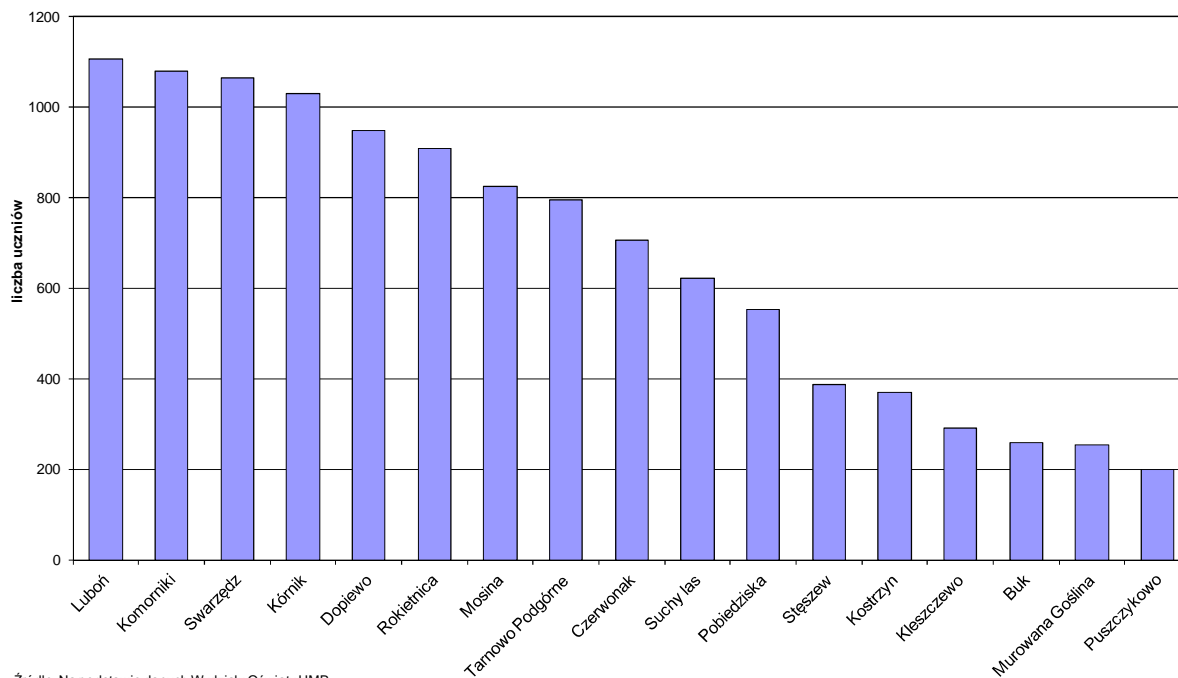
Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący spoza Poznania wg województw w roku szkolnym 2018/2019

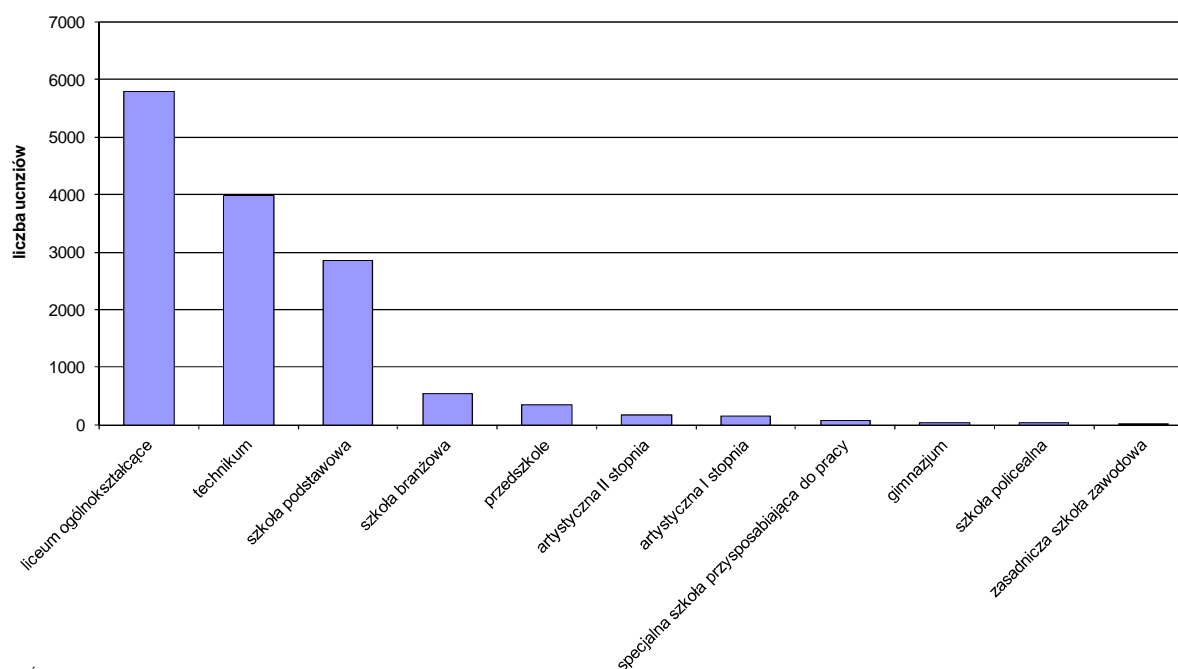
Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP.

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący z gmin powiatu poznańskiego w roku szkolnym 2018/2019

Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP.

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący spoza Poznania wg poziomu nauczania w roku szkolnym 2018/2019

Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP.

Liczba ludności w byłych delegaturach Urzędu Miasta Poznania w 2018 roku

Wyszczególnienie	Liczba ludności ogółem			Liczba kobiet na 100 mężczyzn	Gęstość zaludnienia w os/km ²
	w tys. os.	Poznań=100	2000 = 100		
Poznań	536,4	100,0	92,1	114	2048
Grunwald	116,3	21,7	90,7	117	3216
Jeżyce	79,8	14,9	97,7	114	1381
Nowe Miasto	131,0	24,4	91,5	114	1239
Stare Miasto	151,6	28,3	92,4	114	3224
Wilda	57,6	10,7	88,5	113	3772

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

**Ruch naturalny ludności w byłych delegaturach
Urzędu Miasta Poznania
w 2018 roku**

Wyszczególnienie	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny	Saldo migracji	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny	Saldo migracji
	w osobach					na 1000 mieszkańców				
Poznań	3 147	6 159	5 616	543	-1 887	5,8	11,4	10,4	1,0	-3,5
Grunwald	723	1 380	1 658	-278	-398	6,2	11,8	14,2	-2,4	-3,4
Jeżyce	496	929	858	71	-110	6,2	11,6	10,7	0,9	-1,4
Nowe Miasto	761	1 506	1 276	230	-160	5,8	11,5	9,7	1,8	-1,2
Stare Miasto	836	1 749	1 400	349	-1 044	5,5	11,5	9,2	2,3	-6,9
Wilda	336	676	672	4	-175	5,8	11,7	11,6	0,1	-3,0

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności wg osiedli w Poznaniu – stan na 31.12. 2018 r.

Nazwa osiedla	Powierzchnia w km²	Liczba mieszkańców	Gęstość zaludnienia
Antoninek-Zieliniec-Kobylepole	20,54	9794	476,82
Chartowo	4,49	22400	4988,64
Fabianowo-Kotowo	7,10	1718	241,97
Główna	6,82	4471	675,38
Głuszyna	14,43	3911	271,03
Górczyn	4,33	12432	2871,13
Grunwald Południe	3,83	23918	6244,91
Grunwald Północ	0,76	13079	17209,21
Jana III Sobieskiego i Marysieńki	0,79	9253	11712,66
Jeżyce	1,98	22002	11112,12
Junikowo	5,29	9741	1841,40
Kiekrz	10,25	1823	177,85
Krzesiny-Pokrzywno-Garaszewo	9,99	2200	220,22
Krzyżowniki-Smochowice	10,71	7933	740,71
Kwiatowe	2,31	4522	1957,57
Ławica	13,94	7581	583,15
Morasko-Radojewo	18,03	2610	144,76
Naramowice	7,21	17574	2437,45
Nowe Winogrody Południe	1,14	13643	11967,54
Nowe Winogrody Północ	1,14	15598	13682, 46
Nowe Winogrody Wschód	0,47	5806	12353, 19
Ogrody	1,95	5857	3003,59
Ostrów Tumski- Śródka-Zawady-Komandoria	3,36	5909	1758,63
Piątkowo	3,84	34290	8929,69
Podolany	5,30	8211	1549,24
Rataje	5,20	33896	6518,46
Sołacz	5,54	4900	884,48
Stare Miasto	3,91	25082	6414,83
Stare Winogrody	3,48	7948	2283,90
Starołęka-Minikowo-Marlewo	13,48	9691	718,92
Stary Grunwald	0,63	3043	4830,16
Strzeszyn	12,00	7741	645,08
Szczepankowo-Spławie-Krzesinki	18,44	7189	389,86
Św. Łazarz	3,70	30281	8184,05
Świerczewo	3,94	13442	3411,67
Umultowo	6,12	4434	724,51
Warszawskie-Pomet-Maltańskie	5,85	6974	1192,14
Wilda	6,90	26290	3810,14
Winiary	2,17	13220	6092,16
Wola	3,27	5195	1588,68
Zielony Dębiec	4,12	12418	3014,08
Żegrze	3,15	16620	5276,19

Źródło: Urząd Miasta Poznania

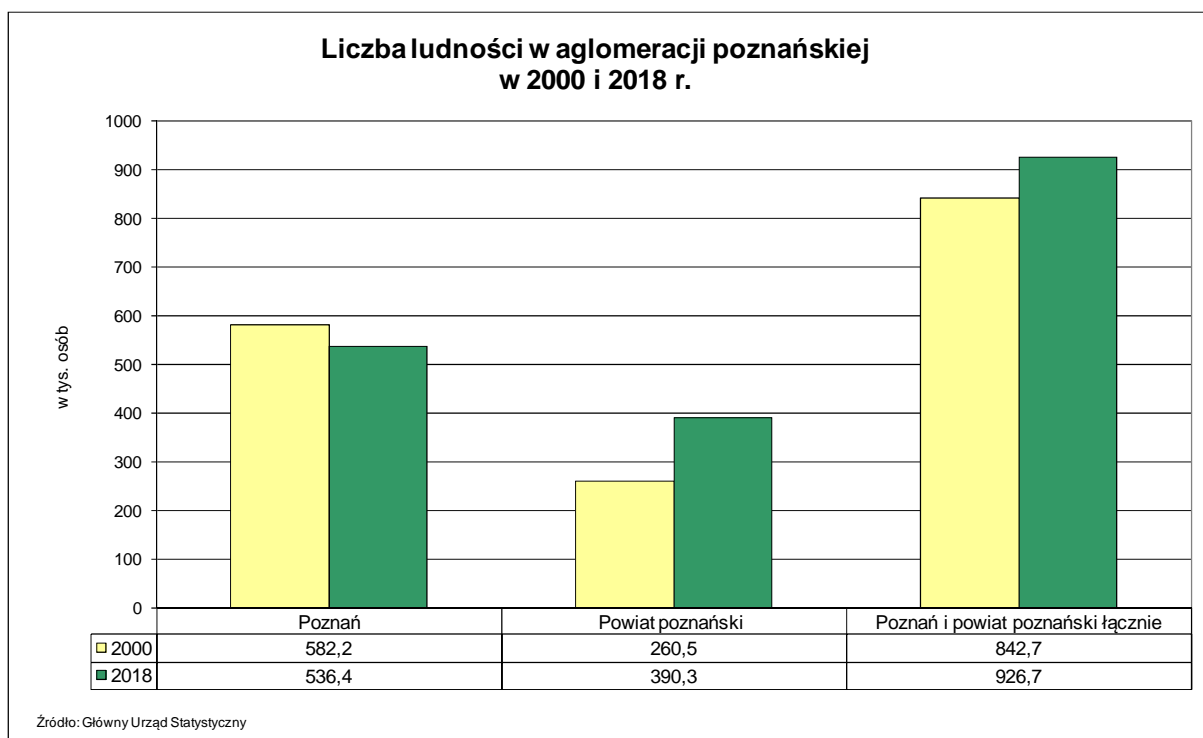
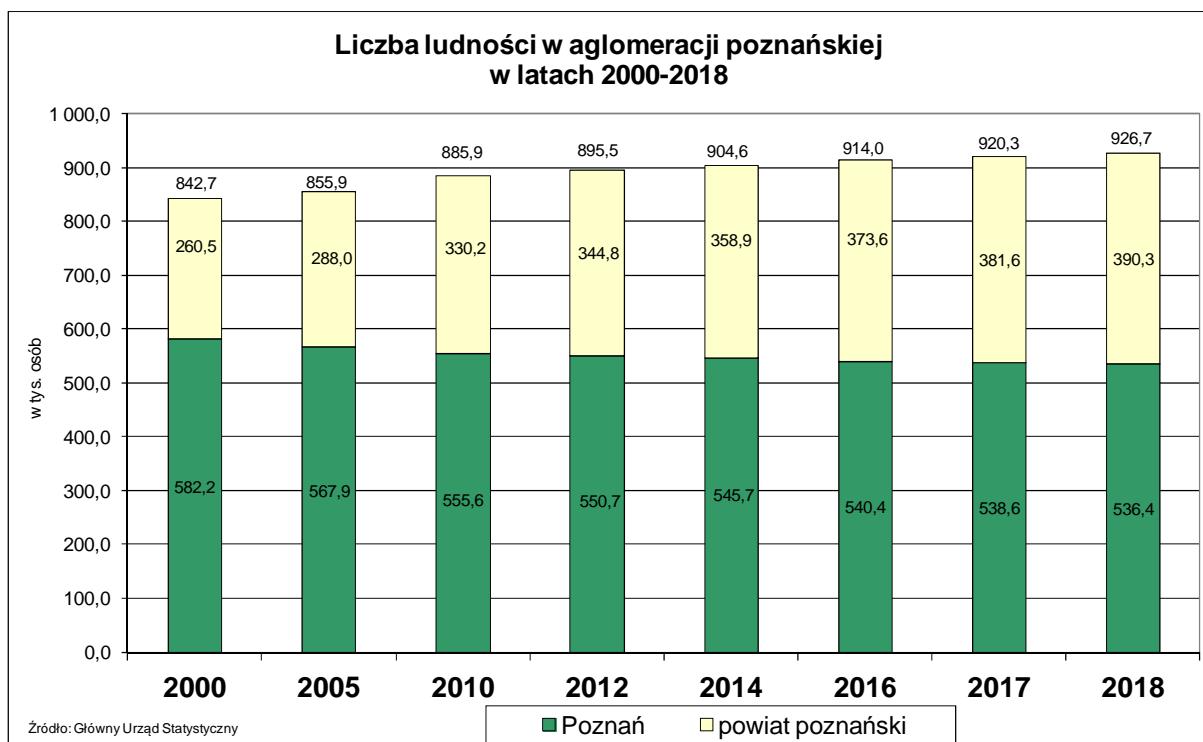
Wskaźniki demograficzne w aglomeracji poznańskiej

w 2018 r.

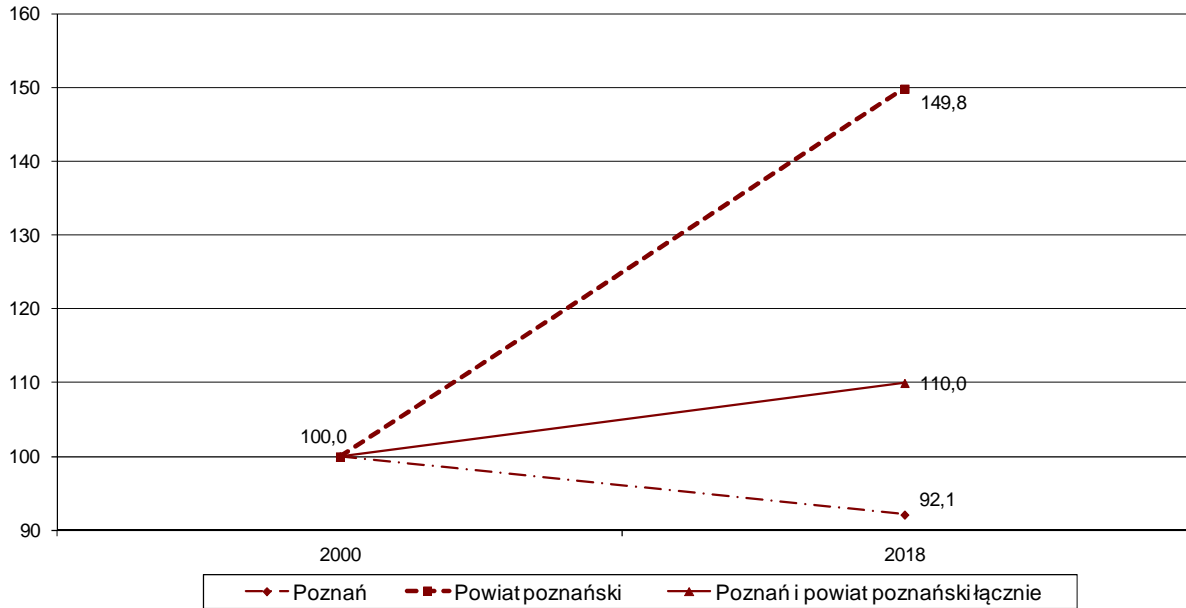
Wyszczególnienie	Poznań	Powiat poznański	Aglomeracja
Liczba ludności (w tys.)	536,4	390,3	926,7
Gęstość zaludnienia (os./km ²)	2048	205	429
Wskaźnik feminizacji	114	105	111
Ludność w wieku (w %)			
- przedprodukcyjnym	16,8	22,8	19,3
- produkcyjnym	58,7	61,2	59,8
- poprodukcyjnym	24,5	16,0	20,9
Wskaźnik obciążenia demograficznego*	70,3	63,4	67,3
Małżeństwa na 1000 mieszkańców	5,9	5,0	5,5
Urodzenia na 1000 mieszkańców	11,6	13,2	12,2
Zgony na 1000 mieszkańców	10,9	7,7	9,5
Przyrost naturalny na 1000 mieszkańców	0,7	5,5	2,7
Saldo migracji na 1000 mieszkańców (2014 r.)	-3,5	16,8	5,0

*ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

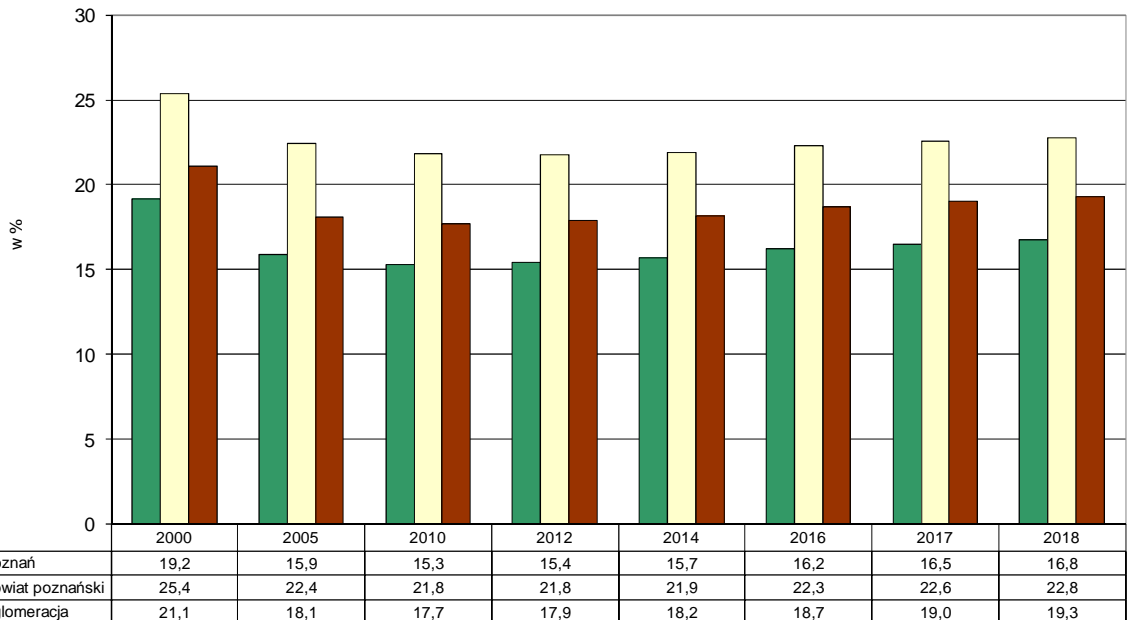

Dynamika liczby ludności w latach 2000-2018 (2000 = 100)

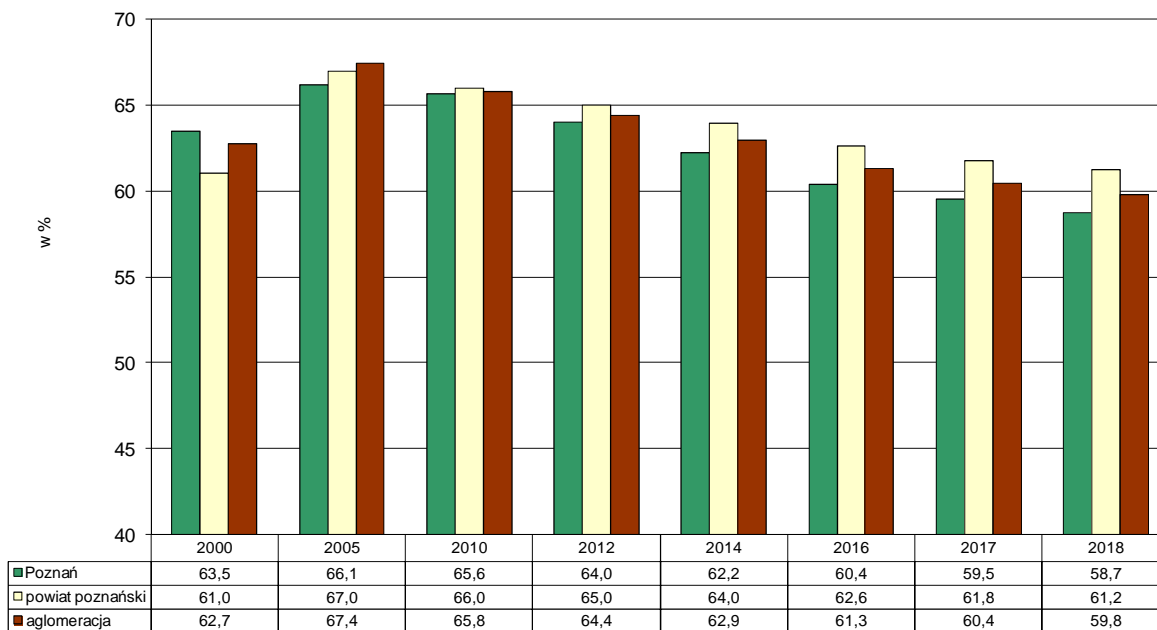
Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia

Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2018

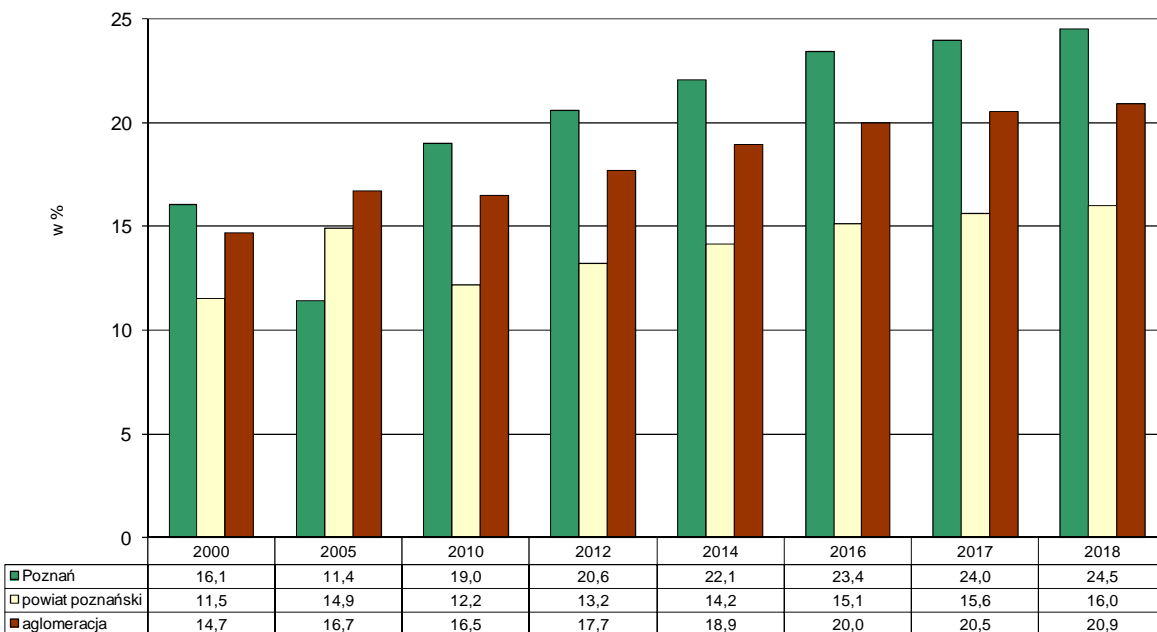
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Udział ludności w wieku produkcyjnym w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2018

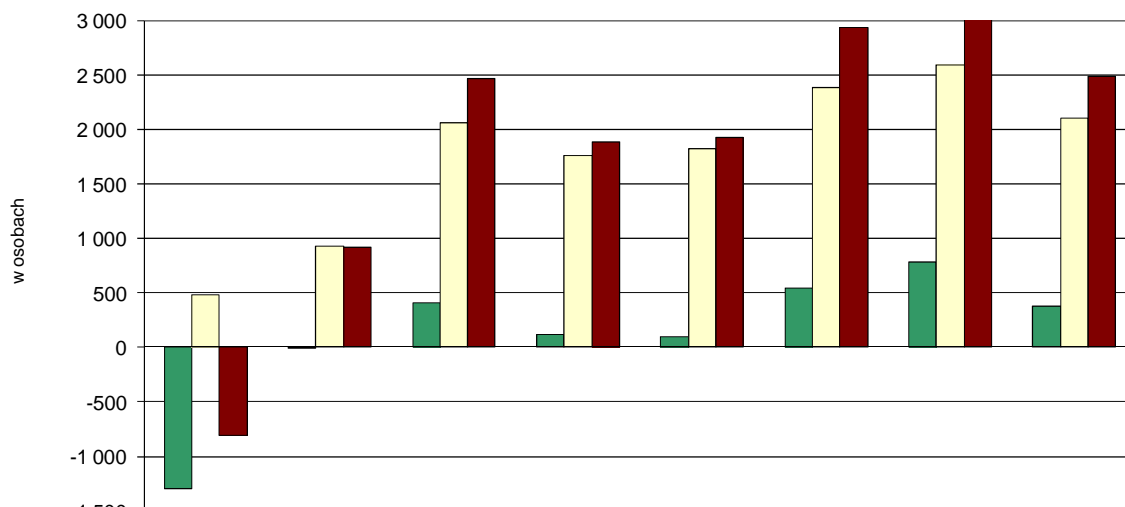
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Udział ludności w wieku poprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2018

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

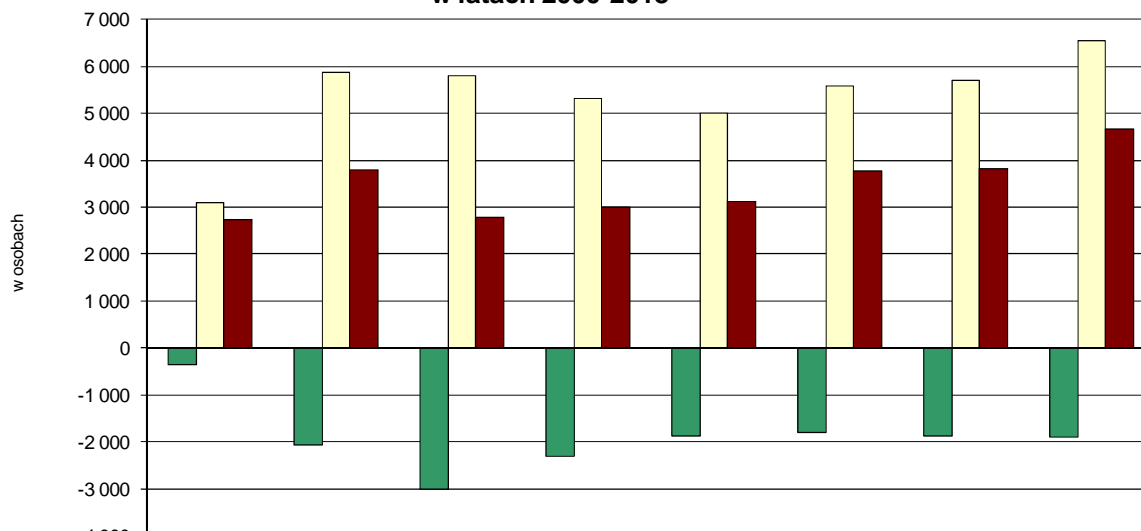
Przyrost naturalny w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2018

	2000	2005	2010	2012	2014	2016	2017	2018
■ Poznań	-1 291	-6	411	119	103	543	788	376
□ powiat poznański	487	927	2 062	1 764	1 825	2 391	2 595	2 110
■ aglomeracja	-804	921	2 473	1 883	1 928	2 934	3 383	2 486

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

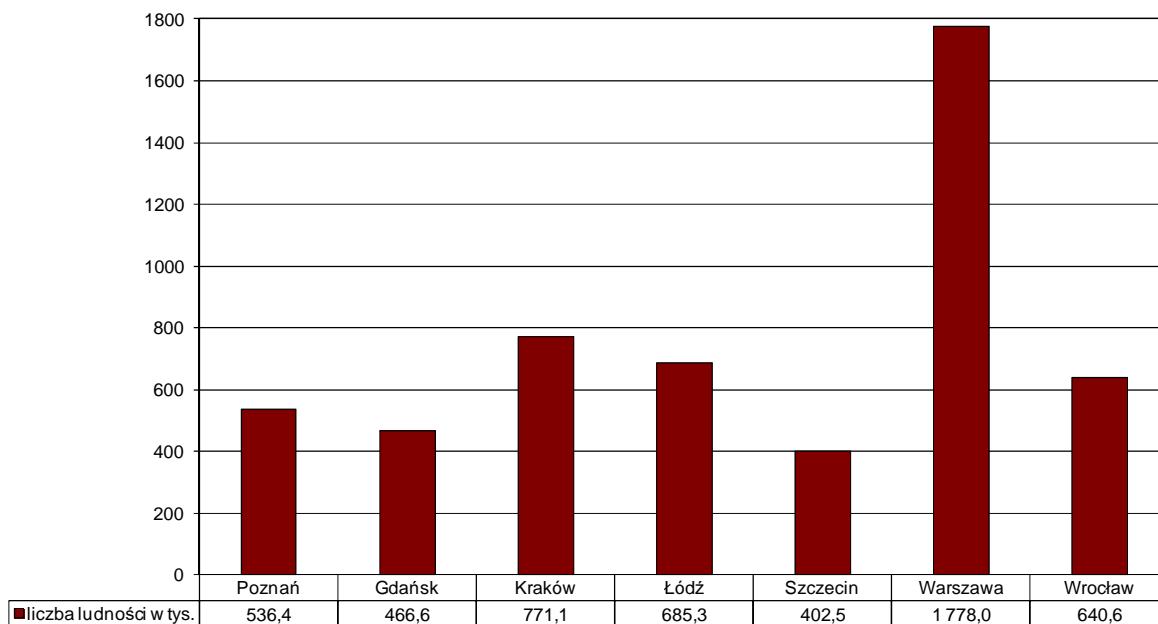
Saldo migracji w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2018

	2000	2005	2010	2012	2014	2016	2017	2018
■ Poznań	-359	-2 075	-3 005	-2 310	-1 884	-1 808	-1 869	-1 887
□ powiat poznański	3 092	5 865	5 790	5 315	5 006	5 583	5 701	6 556
■ aglomeracja	2 733	3 790	2 785	3 005	3 122	3 775	3 832	4 669

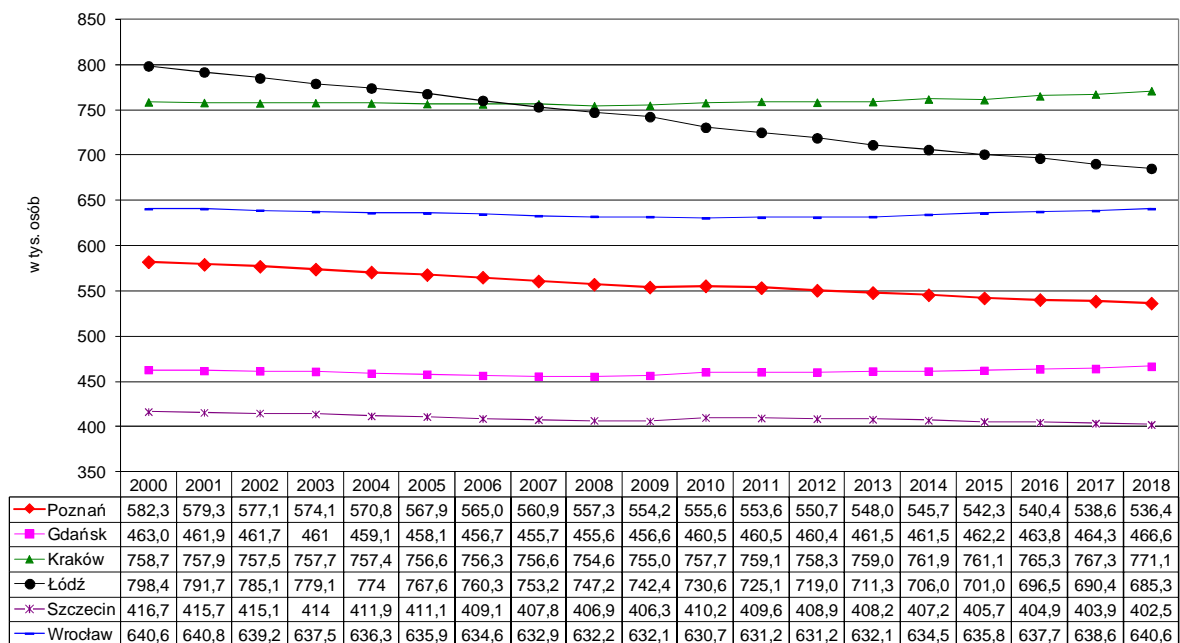
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności w największych miastach w Polsce w 2018 r.

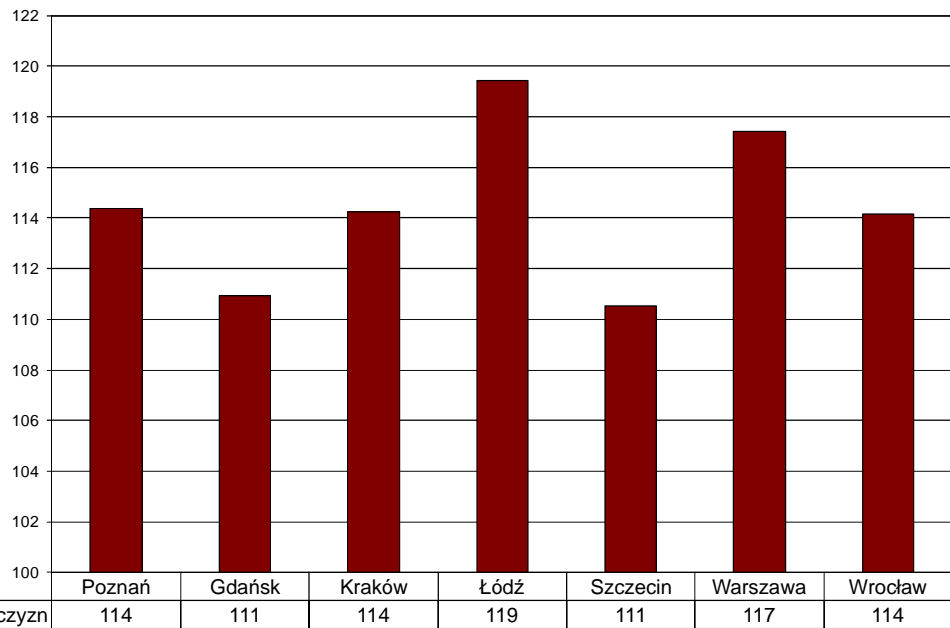
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności w największych miastach Polski (bez Warszawy) w latach 2000-2018

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

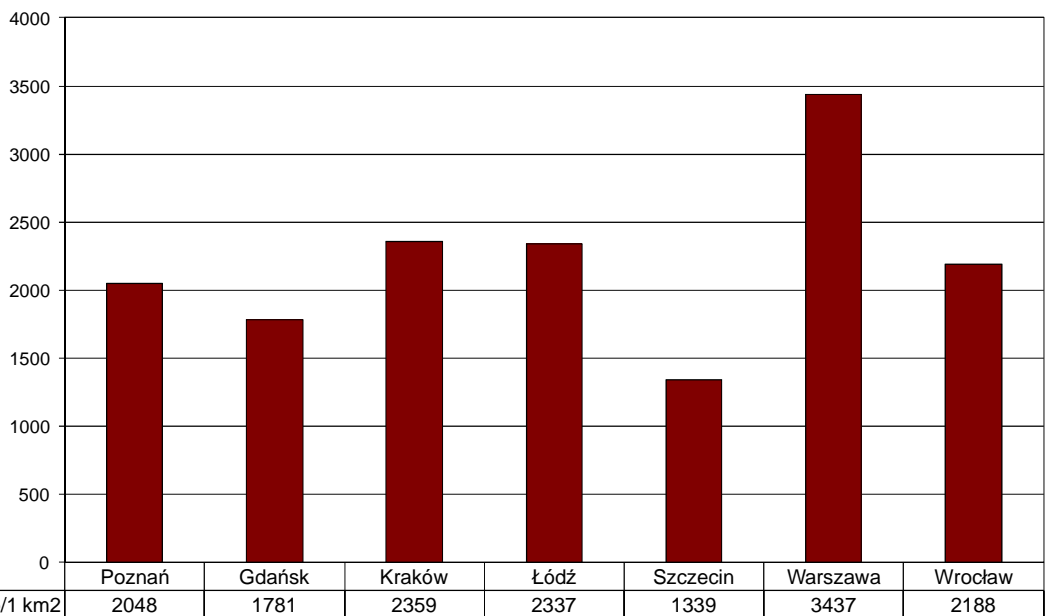
Wskaźnik feminizacji w największych miastach w Polsce w 2018 r.

■ liczba kobiet/100 mężczyzn

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

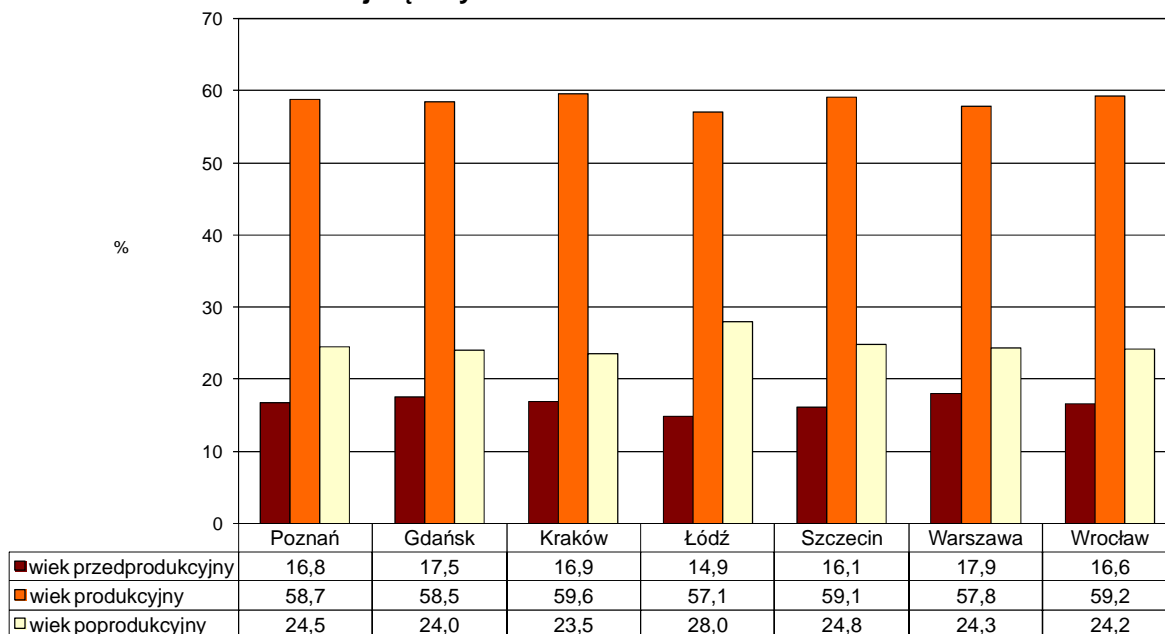
Gęstość zaludnienia w największych miastach w Polsce w 2018 r.

■ liczba osób/1 km²

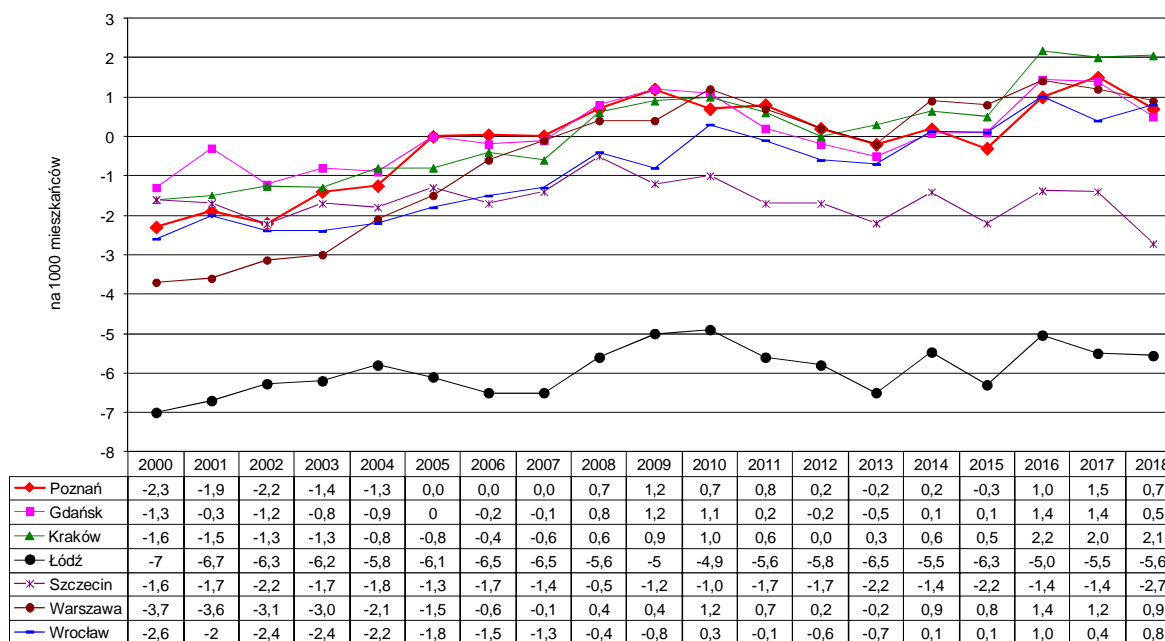
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Struktura ludności wg ekonomicznych grup wieku w największych miastach w Polsce w 2018 r.

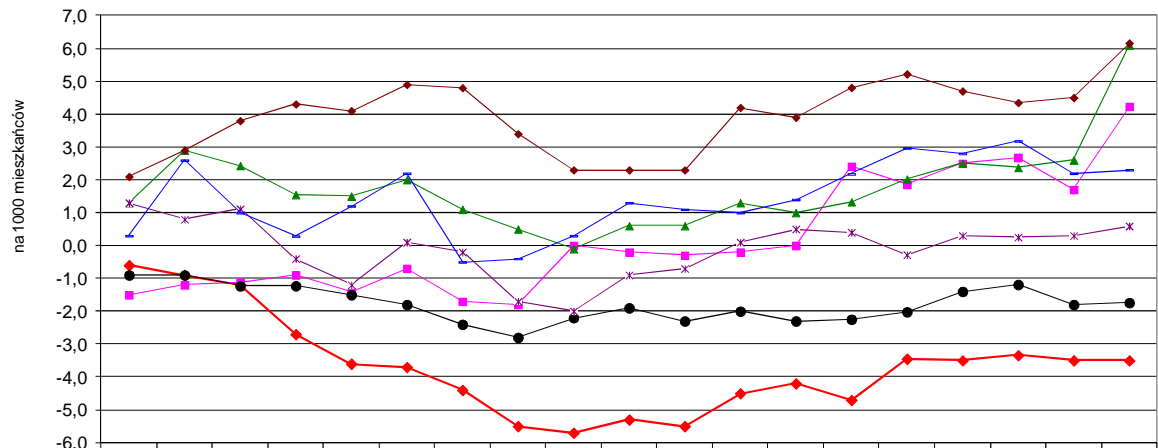
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost naturalny w największych miastach Polski w latach 2000-2018

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

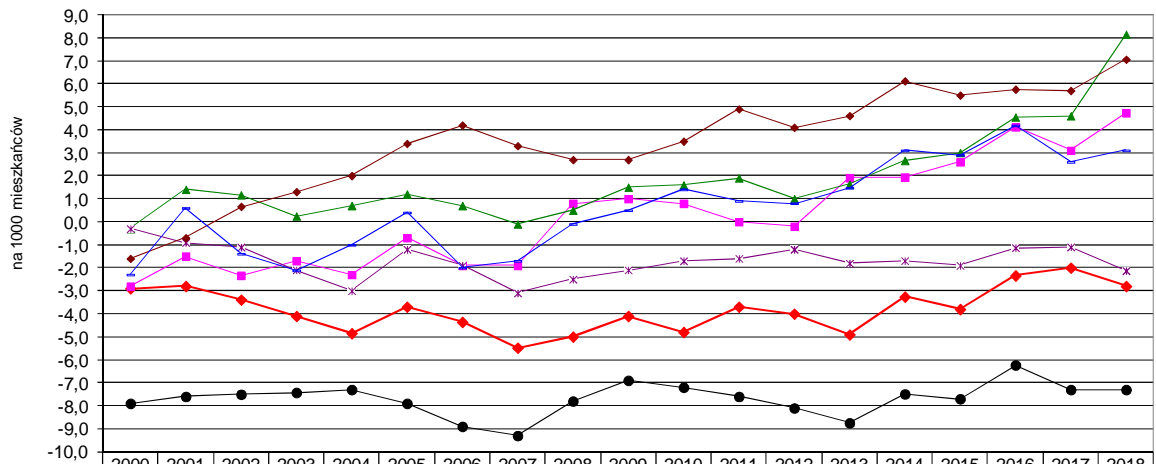
Saldo migracji w największych miastach Polski w latach 2000-2018

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
— Poznań	-0,6	-0,9	-1,2	-2,7	-3,6	-3,7	-4,4	-5,5	-5,7	-5,3	-5,5	-4,5	-4,2	-4,7	-3,5	-3,5	-3,3	-3,5	-3,5
— Gdańsk	-1,5	-1,2	-1,1	-0,9	-1,4	-0,7	-1,7	-1,8	0,0	-0,2	-0,3	-0,2	0,0	2,4	1,9	2,5	2,7	1,7	4,2
— Kraków	1,3	2,9	2,4	1,5	1,5	2,0	1,1	0,5	-0,1	0,6	0,6	1,3	1,0	1,3	2,0	2,5	2,4	2,6	6,1
— Łódź	-0,9	-0,9	-1,2	-1,2	-1,5	-1,8	-2,4	-2,8	-2,2	-1,9	-2,3	-2,0	-2,3	-2,2	-2,0	-1,4	-1,2	-1,8	-1,7
— Szczecin	1,3	0,8	1,1	-0,4	-1,2	0,1	-0,2	-1,7	-2,0	-0,9	-0,7	0,1	0,5	0,4	-0,3	0,3	0,3	0,3	0,6
— Warszawa	2,1	2,9	3,8	4,3	4,1	4,9	4,8	3,4	2,3	2,3	2,3	4,2	3,9	4,8	5,2	4,7	4,4	4,5	6,2
— Wrocław	0,3	2,6	1,0	0,3	1,2	2,2	-0,5	-0,4	0,3	1,3	1,1	1,0	1,4	2,2	3,0	2,8	3,2	2,2	2,3

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost rzeczywisty w największych miastach Polski w latach 2000-2018

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
— Poznań	-2,9	-2,8	-3,4	-4,1	-4,9	-3,7	-4,4	-5,5	-5,0	-4,1	-4,8	-3,7	-4,0	-4,9	-3,3	-3,8	-2,3	-2,0	-2,8
— Gdańsk	-2,8	-1,5	-2,3	-1,7	-2,3	-0,7	-1,9	-1,9	0,8	1,0	0,8	0,0	-0,2	1,9	1,9	2,6	4,1	3,1	4,7
— Kraków	-0,3	1,4	1,2	0,2	0,7	1,2	0,7	-0,1	0,5	1,5	1,6	1,9	1,0	1,6	2,7	3,0	4,6	4,6	8,2
— Łódź	-7,9	-7,6	-7,5	-7,4	-7,3	-7,9	-8,9	-9,3	-7,8	-6,9	-7,2	-7,6	-8,1	-8,7	-7,5	-7,7	-6,2	-7,3	-7,3
— Szczecin	-0,3	-0,9	-1,1	-2,1	-3,0	-1,2	-1,9	-3,1	-2,5	-2,1	-1,7	-1,6	-1,2	-1,8	-1,7	-1,9	-1,1	-1,1	-2,1
— Warszawa	-1,6	-0,7	0,7	1,3	2,0	3,4	4,2	3,3	2,7	2,7	3,5	4,9	4,1	4,6	6,1	5,5	5,8	5,7	7,1
— Wrocław	-2,3	0,6	-1,4	-2,1	-1,0	0,4	-2,0	-1,7	-0,1	0,5	1,4	0,9	0,8	1,5	3,1	2,9	4,2	2,6	3,1

Źródło: Główny Urząd Statystyczny